

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ.2554 – 2558)

เทศบาลตำบลเวียงพางคำ

Wiang Pang Kham Subdistrict Municipality

409 หมู่ 9 ตำบลเวียงพางคำ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย
โทรศัพท์/โทรสาร 053-646569, 646393

www.nang-non.com

บทที่ 1

บทนำ

นับแต่ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 เป็นต้นมา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทอำนาจหน้าที่ที่กว้างขวางมากขึ้น โดยมีเพียงหน้าที่ให้บริการสาธารณะพื้นฐานแก่ประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้น แต่ยังคงขยายบทบาทหน้าที่ออกไปตามแผนกระจายอำนาจตามภารกิจถ่ายโอน ซึ่งส่งผลให้เกิดการขยายตัวของการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นอย่างทั่วถึงมากขึ้น รวมทั้งยังเป็นองค์กรที่เปิดโอกาสให้ประชาชนท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการบริหารและการตรวจสอบการปฏิบัติราชการเพิ่มมากขึ้น

นอกจากนี้ ภายใต้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้บัญญัติให้มีองค์กรรับผิดชอบในการจัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการกำหนดหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เพิ่มขึ้น และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดรูปแบบการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นที่มีความเป็นอิสระมากขึ้นตามมา

ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย จึงได้จัดทำ “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548” ขึ้น โดยได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรเองเป็น 2 ประเภท คือ

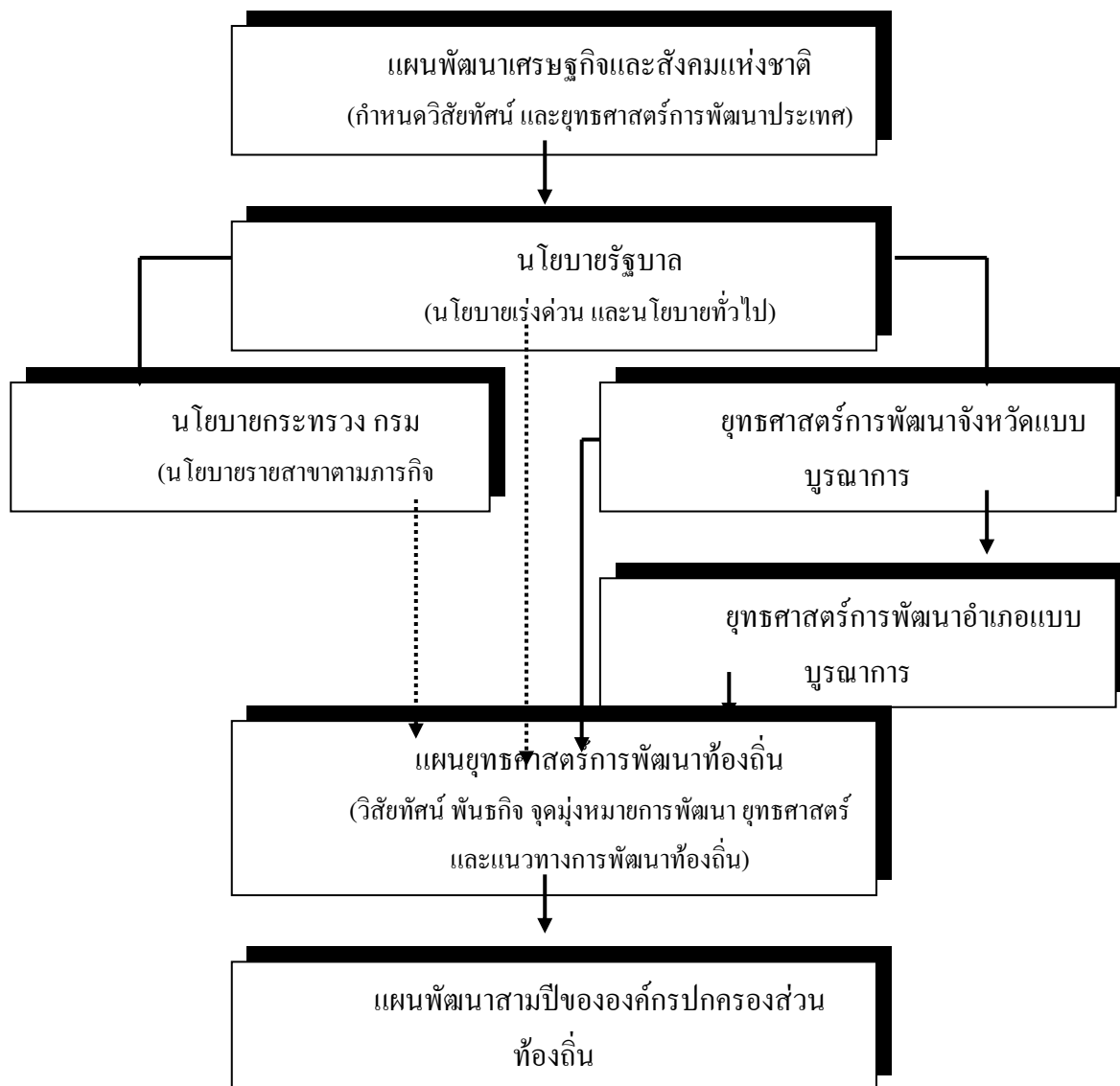
1. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เป็นแผนพัฒนาระยะยาว
2. แผนพัฒนาสามปี เป็นแผนพัฒนาแบบหมุนเวียน (Rolling Plan) ที่ต้องมีการทบทวนและจัดทำทุกปี ซึ่งจะนำไปสู่กระบวนการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

1.1 ความสำคัญของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 และมาตรา 17 ได้บัญญัติให้เทศบาล เทศบาลตำบลและการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งนอกจากจะมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองแล้ว ยังมีอำนาจหน้าที่ในการประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดอีกด้วย

ดังนั้น แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นแผนพัฒนาระยะยาว 5 ปี จึงเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคตโดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ และนโยบายท้องถิ่น ดังแสดงในรูปที่ 1.1-1 ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับต่างๆ กับแผนพัฒนาท้องถิ่น

รูปที่ 1.1-1 : ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับต่างๆ กับแผนพัฒนาท้องถิ่น

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่า การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงเป็นกระบวนการกำหนดทิศทางในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดสภาพการณ์ที่ต้องการบรรลุและแนวทางในการบรรลุบนพื้นฐานของการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นด้วย

การจัดทำหรือการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น จึงมีความสำคัญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง เพราะแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นจะเป็นแผนที่มุ่งไปสู่สภาพการณ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต และเป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มุ่งไปสู่สภาพการณ์อันพึงประสงค์ได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง โดยสามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ขั้นตอนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ได้กำหนดให้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นไว้ ซึ่งประกอบด้วย 9 ขั้นตอนด้วยกัน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ในขั้นตอนนี้ หน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องพบผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ ความสำคัญ แนวทางและขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แล้วจัดทำโครงการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เสนอผ่านปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ผู้บริหารท้องถิ่นอนุมัติในโครงการดังกล่าว แล้วแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อทราบ

ขั้นตอนที่ 2 การรวบรวมข้อมูลและปัญหาสำคัญ

1.การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ควรจัดเก็บควรเป็นข้อมูลที่มีความครอบคลุมและทันสมัย ประกอบด้วย ข้อมูลประชากร อาชีพ รายได้ สุขภาพ การศึกษา ทรัพยากร การคมนาคมขนส่ง การพาณิชย์ การลงทุน อุตสาหกรรม และข้อมูลงบประมาณ เป็นต้น

2.การรวบรวมปัญหาสำคัญของท้องถิ่น

เพื่อจะนำมาใช้ในการกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อแก้ไขปัญหา และจะต้องนำแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาท้องถิ่นในปัจจุบัน

ขั้นตอนนี้เป็นการประเมินถึงปัจจัยภายในองค์กร ได้แก่ จุดแข็ง จุดอ่อน และปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส และอุปสรรค โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis มาเป็นเครื่องมือ

ขั้นตอนที่ 4 การกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจหลักการพัฒนาท้องถิ่น

ในขั้นตอนนี้ ประกอบด้วยกิจกรรม 2 กิจกรรม คือ

1.การกำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) การพัฒนาท้องถิ่น

ซึ่งเป็นถ้อยแถลงที่ระบุถึงสภาพการณ์ในอนาคตอันเป็น “จุดหมาย” ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า

2.การกำหนดภารกิจหลัก หรือพันธกิจ (Mission) ในการพัฒนาท้องถิ่น

เป็นการกำหนดสิ่งที่ท้องถิ่นจะต้องทำ โดยจะเกิดขึ้นหลังจากที่ทราบว่าท้องถิ่นต้องการอะไร และเป็นอะไรในอนาคต ดังนั้น พันธกิจจึงเป็นถ้อยแถลงที่แสดงถึงลักษณะหรือขอบข่ายในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวกับลักษณะการบริหารและการจัดการบริหารสาธารณะ รวมทั้งแนวคิดเกี่ยวกับองค์กรหรือภาพลักษณ์ที่ต้องการนำเสนอ

ขั้นตอนที่ 5 การกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป็นการกำหนดขอบเขตหรือประเภทของกิจกรรมที่ควรค่าแก่การดำเนินงานทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ขั้นตอนที่ 6 การกำหนดวัตถุประสงค์การพัฒนาท้องถิ่น

เป็นการกำหนดผลสำเร็จที่ต้องการ โดยดำเนินการหลังจากที่ทราบภารกิจหลักที่ท้องถิ่นจะต้องทำแล้ว ซึ่งวัตถุประสงค์จำแนกได้เป็น 2 ส่วน คือ วัตถุประสงค์โดยรวมของท้องถิ่น และวัตถุประสงค์เฉพาะส่วนหรือเฉพาะเรื่อง

ขั้นตอนที่ 7 การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนนี้จะสามารถจัดทำได้เมื่อได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ภารกิจหลัก วัตถุประสงค์และยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยอาศัยพื้นฐานการวิเคราะห์ SWOT ดังนั้น ขั้นตอนนี้จึงเป็นการแสดงแนวคิดหรือวิธีการที่ท้องถิ่นจะไปถึงจุดหมายที่ต้องการได้อย่างไร

ขั้นตอนที่ 8 การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่น

เป็นการกำหนดปริมาณหรือสิ่งที่ต้องการให้บรรลุในแต่ละแนวทางการพัฒนา โดยมีเงื่อนไขเรื่องเวลาที่ต้องการทำ ปริมาณที่ต้องการ คุณภาพ สถานที่ ความเป็นไปได้ ซึ่งจะสามารถกำหนดตัวชี้วัดผลสำเร็จเพื่อใช้ในกระบวนการติดตามและประเมินผลความสำเร็จของแผนได้

ขั้นตอนที่ 9 การอนุมัติและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นจะนำผลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1-8 มาจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นตามเค้าโครงที่กำหนด แล้วนำเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และประชาคม เพื่อพิจารณาและปรับปรุงก่อนนำเสนอต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และเสนอขอรับอนุมัติจากสภาท้องถิ่นตามลำดับ เมื่อสภาท้องถิ่นอนุมัติแล้ว ผู้บริหารท้องถิ่นจึงประกาศใช้แผนต่อไป

ส่วนที่ 2

สภาพทั่วไปและข้อมูลทั่วไปเทศบาลตำบลเวียงพางคำ

2.1 ข้อมูลทั่วไป

ตำบลเวียงพางคำ ได้รับการจัดตั้งตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ.2457 เมื่อ พ.ศ.2526 โดยแยกจากตำบลแม่สาย และได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงพางคำ ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 19 มกราคม 2539 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับทั่วไป เล่ม 113 ตอนที่ 9 ลงวันที่ 30 มกราคม 2539 มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2539 และต่อมา ปี 2550 ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงพางคำเป็นเทศบาลตำบลเวียงพางคำ ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2550

2.1.1 ที่ตั้ง (แสดงที่ตั้งและระยะห่างจากอำเภอ)

ตำบลเวียงพางคำ เป็นตำบลหนึ่งใน 8 ตำบล ของอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย สำนักงานเทศบาลตำบลเวียงพางคำ ตั้งอยู่ที่บริเวณที่สาธารณะประโยชน์หนองแหวน เนื้อที่ประมาณ 14-3-27 ไร่ ห่างจากอำเภอ แม่สาย ประมาณ 2 กิโลเมตร และห่างจากกรุงเทพมหานคร 875 กิโลเมตร

2.1.2 อาณาเขต (แสดงเนื้อที่โดยประมาณเป็นตารางกิโลเมตรและไร่)

ตำบลเวียงพางคำ มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 34 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 21,250 ไร่ แต่เมื่อแยกเฉพาะเขตเทศบาลตำบลเวียงพางคำ จะมีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 31 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 19,375 ไร่

มีอาณาเขตติดต่อกับหน่วยการปกครองท้องถิ่นอื่นๆ ดังนี้ คือ

ทิศเหนือ ติดต่อกับประเทศสหภาพพม่า

ทิศตะวันออก ติดต่อกับเทศบาลตำบลแม่สาย, เทศบาลตำบลแม่สายมิตรภาพ และตำบลศรีเมืองชุม
อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลโป่งผาและตำบลโป่งงาม อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับประเทศสหภาพพม่า

2.1.3 ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ทางทิศตะวันตก มีลักษณะภูมิประเทศเป็นภูเขา และที่ราบสูงเชิงเขา ใช้เป็นที่เพาะปลูกพืชไร่
พื้นที่ทางด้านทิศตะวันออก มีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบ ใช้เป็นที่ตั้งชุมชน และพื้นที่เกษตรกรรม

2.1.4 ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะทางภูมิอากาศแบ่งออกได้ 3 ฤดู (แบบมรสุม) คือ

- ฤดูร้อน ระหว่างเดือน มีนาคม ถึง เดือนมิถุนายน อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 28 องศาเซลเซียส
- ฤดูฝน ระหว่างเดือน กรกฎาคม ถึงเดือน ตุลาคม อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 27 องศาเซลเซียส
- ฤดูหนาว ระหว่างเดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนกุมภาพันธ์ อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 10 องศาเซลเซียส

อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีประมาณ 25 องศาเซลเซียส ในฤดูร้อนมีอุณหภูมิสูงสุดประมาณ 39 องศาเซลเซียส

ฤดูหนาวต่ำสุดประมาณ 6 องศาเซลเซียส

2.1.5 เขตการปกครอง

- จำนวนหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลเวียงพางคำ มีจำนวน 10 หมู่บ้าน คือ

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน
1	**บ้านแม่สาย	439
2	**บ้านคอยงาม	251
3	**บ้านเวียงพาน	10
4	บ้านป่ายางใหม่	970
5	บ้านป่าเหมือดรุ่งเจริญ	1,263
6	บ้านผาหมี	317
7	บ้านห้วยน้ำริน	113
8	บ้านป่าเหมือดสันติสุข	857
9	บ้านป่าเหมือดสุขสำราญ	1,184
10	บ้านป่ายางผาแตก	820
	รวม	6,224

ที่มา : ข้อมูล จากสำนักงานทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลตำบลเวียงพางคำ ณ เดือนมิถุนายน 2553

หมายเหตุ : **หมู่บ้านคาบเกี่ยวกับเทศบาลตำบลแม่สาย

2.1.6 ข้อมูลประชากรในพื้นที่

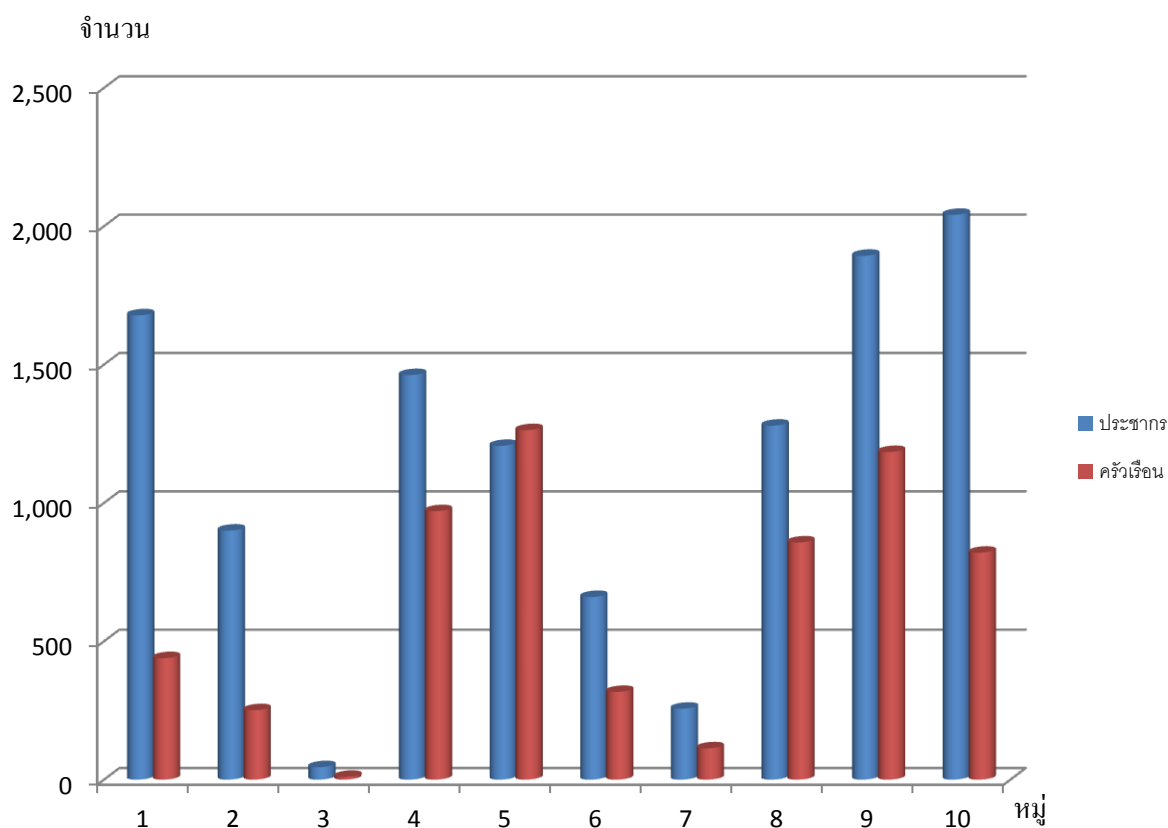
รายการ	ปีปัจจุบัน (2553)	ปีที่แล้ว (2552)	2 ปีที่แล้ว (2551)
ประชากรชาย (คน)	5,399	5,710	8,350
ประชากรหญิง (คน)	6,021	6,485	9,720
รวมประชากร (คน)	11,420	12,195	18,070
บ้าน (หลังคาเรือน)	6,224	6,199	6,129

ที่มา : ข้อมูล จากสำนักงานทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลตำบลเวียงพางคำ ณ เดือนมิถุนายน 2553

- แยกจำนวนประชากรและบ้านตามหมู่บ้าน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ประชากร		รวม	จำนวนครัวเรือน
		ชาย	หญิง		
1	* บ้านแม่สาย	752	926	1,678	439
2	* บ้านดอยงาม	387	513	900	251
3	* บ้านเวียงพาน	24	21	45	10
4	บ้านป่ายางใหม่	721	741	1,462	970
5	บ้านป่าเหมือดรุ่งเจริญ	614	592	1,206	1,263
6	บ้านผาหมี	339	321	660	317
7	บ้านห้วยน้ำริน	130	126	256	113
8	บ้านป่าเหมือดสันติสุข	591	688	1,279	857
9	บ้านป่าเหมือดสุขสำราญ	907	986	1,893	1,184
10	*บ้านป่ายางผาแตก	934	1,107	2,041	820
	รวม	5,399	6,021	11,420	6,224

ที่มา : ข้อมูลจากสำนักงานทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลตำบลเวียงพางคำ ณ เดือนมิถุนายน 2553

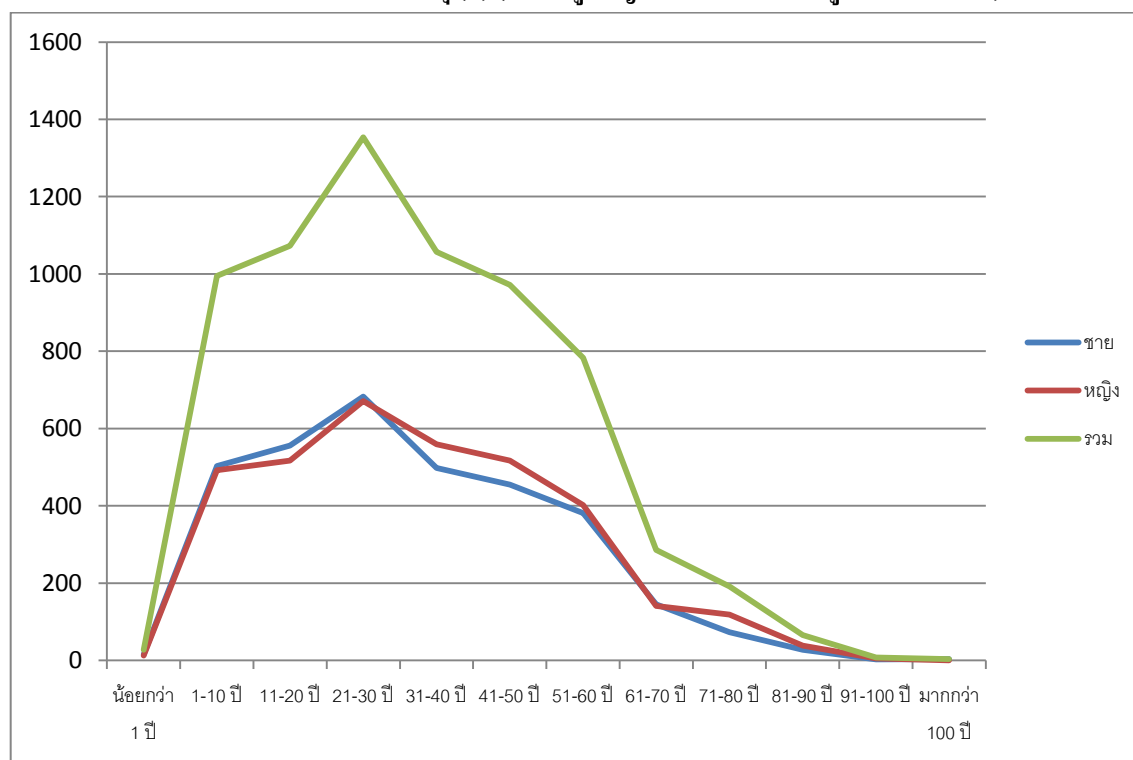
- แยกตามช่วงอายุ (ปี) (เฉพาะผู้มีสัญชาติไทย และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน)

ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม	ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
น้อยกว่า 1 ปี	15	13	28	1 ปี	55	41	96
2 ปี	45	47	92	3 ปี	44	54	98
4 ปี	38	41	79	5 ปี	57	53	110
6 ปี	37	50	87	7 ปี	48	48	96
8 ปี	53	44	97	9 ปี	62	44	106
10 ปี	49	57	106	11 ปี	46	60	106
12 ปี	55	37	92	13 ปี	53	55	108
14 ปี	59	54	113	15 ปี	65	45	110
16 ปี	53	48	101	17 ปี	56	38	94
18 ปี	62	57	119	19 ปี	48	60	108
20 ปี	59	63	122	21 ปี	100	61	161
22 ปี	37	58	95	23 ปี	60	64	124
24 ปี	58	66	124	25 ปี	78	77	155
26 ปี	70	68	138	27 ปี	69	71	140
28 ปี	62	63	125	29 ปี	71	62	133
30 ปี	78	81	159	31 ปี	61	71	132
32 ปี	56	61	117	33 ปี	57	66	123
34 ปี	58	65	123	35 ปี	57	56	113
36 ปี	42	55	97	37 ปี	45	50	95
38 ปี	55	50	105	39 ปี	34	50	84
40 ปี	33	35	68	41 ปี	34	65	99
42 ปี	43	62	105	43 ปี	41	50	91
44 ปี	48	47	95	45 ปี	44	44	88
46 ปี	51	51	102	47 ปี	53	51	103
48 ปี	45	47	92	49 ปี	36	57	93
50 ปี	60	43	103	51 ปี	52	48	100
52 ปี	41	43	84	53 ปี	46	40	86
54 ปี	53	53	106	55 ปี	43	46	89
56 ปี	36	41	77	57 ปี	32	43	75
58 ปี	32	30	62	59 ปี	27	31	58
60 ปี	19	27	46	61 ปี	25	28	53
62 ปี	14	17	31	63 ปี	18	13	31
64 ปี	14	13	27	65 ปี	18	15	33
66 ปี	17	13	30	67 ปี	10	9	19

ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม	ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
68 ปี	7	11	18	69 ปี	12	10	22
70 ปี	10	12	22	71 ปี	13	13	26
72 ปี	11	17	28	73 ปี	11	19	30
74 ปี	6	12	18	75 ปี	6	6	12
76 ปี	7	16	23	77 ปี	6	13	19
78 ปี	10	5	15	79 ปี	1	12	12
80 ปี	2	6	8	81 ปี	6	6	12
82 ปี	5	7	12	83 ปี	3	5	8
84 ปี	5	6	11	85 ปี	2	6	8
86 ปี	3	3	6	87 ปี	2	2	4
88 ปี	1	-	1	89 ปี	1	3	4
90 ปี	-	-	-	91 ปี	-	-	-
92 ปี	2	-	2	93 ปี	1	2	3
94 ปี	-	-	-	95 ปี	-	1	1
96 ปี	-	-	-	97 ปี	-	-	-
98 ปี	-	-	-	99 ปี	-	-	-
100 ปี	-	2	2	มากกว่า 100 ปี	4	-	4

ที่มา : ข้อมูลจากสำนักงานทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลตำบลเวียงพางคำ ณ เดือนมิถุนายน 2553

กราฟแสดงจำนวนประชากรแยกตามช่วงอายุ (ปี) (เฉพาะผู้มีสัญชาติไทย และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน)

- แยกตามเชื้อสายประชากร

หมู่ที่	สัญชาติไทย			สัญชาติอื่นที่ไม่ใช่สัญชาติไทย			สัญชาติจีน			สัญชาติอื่นที่ไม่ใช่สัญชาติไทย/จีน		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
หมู่ 1	239	244	483	513	682	1,195	1	0	1	512	682	1,194
หมู่ 2	81	101	182	306	412	718	-	-	-	306	412	718
หมู่ 3	18	12	30	6	9	15	1	1	2	5	8	13
หมู่ 4	510	514	1024	211	227	438	1	0	1	210	227	437
หมู่ 5	330	331	661	284	261	545	-	-	-	284	261	545
หมู่ 6	296	290	586	43	31	74	-	-	-	43	31	74
หมู่ 7	91	78	169	39	48	87	-	-	-	39	48	87
หมู่ 8	534	604	1,41	57	81	138	-	-	-	57	81	138
หมู่ 9	813	871	1,684	94	115	209	1	1	2	93	114	207
หมู่ 10	409	438	847	525	669	1,194	-	1	1	525	668	1,193
รวม	3,321	3,483	5,666	2,078	2,535	4,613	4	3	7	2,074	2,532	4,606

ที่มา : ข้อมูล จากสำนักงานทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลตำบลเวียงพางคำ ณ เดือนมิถุนายน 2553

- แยกตามผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง

หมู่ที่	บุคคลที่มีสิทธิ์เลือกตั้งอายุ 15 ปี			บุคคลที่มีสิทธิ์เลือกตั้งอายุ 18 ปี			บุคคลที่มีสิทธิ์เลือกตั้งอายุ 20 ปี			บุคคลที่ต้องขึ้นทะเบียนทหาร	บุคคลที่ต้องเข้ารับเกณฑ์ทหาร
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม		
หมู่ 1	190	186	376	178	176	354	169	169	338	6	5
หมู่ 2	61	86	147	56	82	138	53	76	129	1	1
หมู่ 3	13	8	21	10	8	18	10	8	18	1	-
หมู่ 4	392	411	803	366	392	758	347	369	716	13	7
หมู่ 5	244	252	496	225	235	460	213	227	440	6	2
หมู่ 6	236	238	474	219	232	451	207	226	433	5	5
หมู่ 7	62	52	114	57	44	101	55	38	93	1	3
หมู่ 8	433	502	935	405	480	885	383	454	837	14	5
หมู่ 9	680	727	1,407	628	692	1,320	607	671	1,278	18	18
หมู่ 10	280	307	587	273	288	561	263	274	537	4	8
รวม	2591	2769	5360	2417	2629	5046	2307	2512	4819	69	54

ที่มา : ข้อมูล จากสำนักงานทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลตำบลเวียงพางคำ ณ เดือนมิถุนายน 2553

2.1.7 การนับถือศาสนา

ประชากรทั้งตำบลเป็นผู้ที่นับถือศาสนาพุทธประมาณร้อยละ 80 และเป็นผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์ประมาณ ร้อยละ 10 ส่วนที่เหลือประมาณร้อยละ 10 เป็นผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน ตำบลเวียงพางคำ ณ เดือนมิถุนายน 2553

2.1.8 ท้องถิ่นอื่นในตำบล (แสดงจำนวนเทศบาลและสุขาภิบาลในตำบล)

- จำนวนเทศบาล 1 แห่ง (ระบุชื่อ) เทศบาลตำบลแม่สาย

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน ตำบลเวียงพางคำ ณ เดือนมิถุนายน 2553

2.1.9 ข้อมูลด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1) การโทรคมนาคม

1. ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข 1 แห่ง ในเขตบ้านป่าเหมือดรุ่งเจริญ หมู่ 5
2. สถานีโทรคมนาคมอื่นๆ 1 แห่ง สถานีโทรคมนาคมแม่สายในเขตบ้านป่าเหมือดรุ่งเจริญ หมู่ 5
3. ตู้โทรศัพท์สาธารณะประจำหมู่บ้าน 18 แห่ง

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	จำนวนตู้โทรศัพท์สาธารณะ (แห่ง)
1	บ้านแม่สาย	-
2	บ้านคอยงาม	1
3	บ้านเวียงพาน	1
4	บ้านป่ายางใหม่	5
5	บ้านป่าเหมือดรุ่งเจริญ	1
6	บ้านผาหมี	-
7	บ้านห้วยน้ำริน	1
8	บ้านป่าเหมือดสันติสุข	2
9	บ้านป่าเหมือดสุขสำราญ	3
10	บ้านป่ายางผาแตก	4
	รวม	18

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน ตำบลเวียงพางคำ ณ เดือนมิถุนายน 2553

2) การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคม ของตำบลเวียงพางคำ มีถนนพหลโยธิน หมายเลข 110 เข้าถึงอำเภอแม่สาย เป็นถนนสายหลักเชื่อมต่อหลายตำบล และมีถนนโครงข่ายเชื่อมโยงถนนสายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ คือ ถนนสาย R3A และ R3B

การคมนาคมภายในตำบลเวียงพางคำ มีถนนท้องถิ่นที่เชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้านอย่างสะดวก มีการบริการรถโดยสารประจำทาง จากขนส่งอำเภอแม่สายสู่อำเภอแม่จัน และตัวจังหวัดเชียงราย และจากขนส่งอำเภอแม่สายสู่อำเภอแม่สาย ซึ่งขนส่งตั้งอยู่ ณ เขตเทศบาลตำบลเวียงพางคำ และมีรถประจำทางวิ่งสายยาวตามสายถนนพหลโยธิน ไปยังกรุงเทพมหานคร และจังหวัดใกล้เคียง เช่น เชียงใหม่ ลำปาง ขอนแก่น นครราชสีมา พัทยา เป็นต้น ซึ่งจะจอดรับส่งผู้โดยสารตลอดวัน

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน ตำบลเวียงพางคำ ณ เดือนมิถุนายน 2553

3) ระบบประปา

ครัวเรือนส่วนใหญ่ในตำบลเวียงพางคำใช้น้ำประปาภูมิภาค และมีหมู่บ้านที่ต้องการให้ขยายประปาภูมิภาค ซึ่งปัจจุบันใช้ประปาดาลอยู่ ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	จำนวนครัวเรือนที่ต้องการ
1	บ้านแม่สาย	10
2	บ้านดอยงาม	-
3	บ้านเวียงพาน	-
4	บ้านป่ายางใหม่	30
5	บ้านป่าเหมือดรุ่งเจริญ	100
6	บ้านผาหมี	-
7	บ้านห้วยน้ำริน	-
8	บ้านป่าเหมือดสันติสุข	-
9	บ้านป่าเหมือดสุขสำราญ	-
10	บ้านป่ายางผาแตก	25
	รวม	170

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน ตำบลเวียงพางคำ ณ เดือนมิถุนายน 2553

2.1.9 ข้อมูลด้านโครงสร้างพื้นฐาน

4) ถนน

ที่	ประเภทถนน	ม.1		ม.2		ม.3		ม.4		ม.5		ม.6		ม.7		ม.8		ม.9		ม.10	
		จำนวน (สาย)	ระยะ ทาง (ม.)	จำนวน (สาย)	ระยะ ทาง (ม.)	จำนวน (สาย)	ระยะ ทาง (ม.)	จำนวน (สาย)	ระยะ ทาง (ม.)	จำนวน (สาย)	ระยะ ทาง (ม.)	จำนวน (สาย)	ระยะ ทาง (ม.)	จำนวน (สาย)	ระยะ ทาง (ม.)	จำนวน (สาย)	ระยะ ทาง (ม.)	จำนวน (สาย)	ระยะ ทาง (ม.)	จำนวน (สาย)	ระยะ ทาง (ม.)
1	ถนนในความรับผิดชอบของกรม ทางหลวง -ถนนคอนกรีต -ถนนลาดยาง -ถนนลูกรัง	3	545	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1,000	-	-	-	-
2	ถนนในความรับผิดชอบของ ท้องถิ่น -ถนนคอนกรีต -ถนนลาดยาง -ถนนลูกรัง	4	825	3	500	13	67	7	3,000	11	4,450	1	4,278	1	370	2	1,600	9	8,500	7	700
3	ถนนในความรับผิดชอบ กรมโยธาธิการและผังเมือง -ถนนคอนกรีต -ถนนลาดยาง -ถนนลูกรัง	-	-	-	-	-	-	-	-	1	800	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน ตำบลเวียงพางคำ ณ เดือนมิถุนายน 2553

5) ไฟฟ้า

ที่	ไฟฟ้าสาธารณะ	ม.1 จำนวน (สาย/ครัวเรือน)	ม.2 จำนวน (สาย/ครัวเรือน)	ม.3 จำนวน (สาย/ครัวเรือน)	ม.4 จำนวน (สาย/ครัวเรือน)	ม.5 จำนวน (สาย/ครัวเรือน)	ม.6 จำนวน (สาย/ครัวเรือน)	ม.7 จำนวน (สาย/ครัวเรือน)	ม.8 จำนวน (สาย/ครัวเรือน)	ม.9 จำนวน (สาย/ครัวเรือน)	ม.10 จำนวน (สาย/ครัวเรือน)
1	ถนนในหมู่บ้านที่ไม่มีไฟฟ้าสาธารณะ	3	4	-	20	9	86	3	4	2	20
2	ครัวเรือนที่ไม่มีไฟฟ้าใช้	-	-	-	-	10	-	4	-	20	-

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน ตำบลเวียงพางคำ ณ เดือนมิถุนายน 2553

6) การระบายน้ำ

ในตำบลเวียงพางคำมีการระบายน้ำตามธรรมชาติ และแผ่กระจายซึมลงไปในพื้นดิน บางแห่งระบายน้ำไม่ทัน ทำให้เกิดน้ำท่วมขัง เนื่องจากสภาพของชุมชนเริ่มหนาแน่น และขาดการดูแลทำความสะอาดขุดลอกลำห้วย จึงทำให้การระบายน้ำในบริเวณพื้นที่เกษตรกรรมในบริเวณจุดตัดของทางน้ำ กับถนนสายต่าง ๆ นั้นอาจเกิดปัญหาขึ้นได้

ที่	การระบายน้ำ	ม.1		ม.2		ม.3		ม.4		ม.5		ม.6		ม.7		ม.8		ม.9		ม.10	
		จำนวน (สาย)	ระยะ ทาง (ม.)	จำนวน (สาย)	ระยะ ทาง (ม.)	จำนวน (สาย)	ระยะ ทาง (ม.)	จำนวน (สาย)	ระยะ ทาง (ม.)	จำนวน (สาย)	ระยะ ทาง (ม.)	จำนวน (สาย)	ระยะ ทาง (ม.)	จำนวน (สาย)	ระยะ ทาง (ม.)	จำนวน (สาย)	ระยะ ทาง (ม.)	จำนวน (สาย)	ระยะ ทาง (ม.)	จำนวน (สาย)	ระยะ ทาง (ม.)
1	ถนนที่มีราง/ร่องระบายน้ำ 2 ด้านถนน	2	550	1	250	9	1,000	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	10	5,300	1	2,500
2	ถนนที่มีราง/ร่องระบายน้ำด้านเดียว	2	260	1	50		5,000	-	-	-	-	3	2,300	1	100	1	850	-	-	1	300
3	ถนนที่ไม่มีราง/ร่องระบายน้ำ	1	60	4	400	-	-	6	4,603	21	6,968	25	15,000	2	400	2	1,700	1	300	3	600

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน ตำบลเวียงพางคำ ณ เดือนมิถุนายน 2553

7) บริเวณน้ำท่วมถึง

ที่	รายการ	ม.1	ม.2	ม.3	ม.4	ม.5	ม.6	ม.7	ม.8	ม.9	ม.10
1	บริเวณที่มีน้ำท่วมถึง	1 แห่ง	1 แห่ง	-	1 แห่ง	3 แห่ง	-	1 แห่ง	1 แห่ง	2 แห่ง	2 แห่ง
2	ระยะเวลาที่น้ำท่วมมากที่สุด	2-3 วัน	1 วัน	-	3 วัน	1 วัน	-	1 วัน	2 วัน	1 วัน	2-3 วัน
3	ระยะเฉลี่ยที่น้ำท่วมขังนานที่สุด	ส.ค.-ก.ย.	ก.ค.-ก.ย.	-	ส.ค.-ก.ย.	ก.ย.	-	ก.ค.	ต.ค.	ก.ค.-ก.ย.	ส.ค.-ก.ย.

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน ตำบลเวียงพางคำ ณ เดือนมิถุนายน 2553

8) น้ำเสีย

ม.1 บ้านแม่สาย	ลำห้วยป่าคา และลำห้วยเหมืองแดง
ม.2 บ้านคอยงาม	ถนนตั้งแต่สามแยกน้ำบ่อโยก ถึงห้วยน้ำรินรีสอร์ท
ม.3 บ้านเวียงพาน	ร่องระบายน้ำสายหลักของหมู่บ้าน
ม.4 บ้านป่าข่างใหม่	ลำห้วยมะกอกหวาน
ม.5 บ้านป่าเหมือดรุ่งเจริญ	ลำห้วยมะกอกหวาน ลำห้วยคอกหมู และลำห้วยลาว
ม.6 บ้านผาหมี	ร่องระบายน้ำสายหลักของหมู่บ้าน
ม.7 บ้านห้วยน้ำริน	ลำห้วยกลางหมู่บ้าน
ม.8 บ้านป่าเหมือดสันติสุข	ลำห้วยมะกอกหวาน ร่องระบายน้ำกลางบ้าน
ม.9 บ้านป่าเหมือดสุขสำราญ	ลำห้วยมะกอกหวาน,ลำห้วยคอกหมู และร่องระบายน้ำกลางบ้าน
ม.10 บ้านป่าข่างผาแตก	ลำห้วยมะกอกหวาน และร่องระบายน้ำสายหลักของหมู่บ้าน

ที่มา : ข้อมูลจากศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลเวียงพางคำ ณ มิถุนายน 2553

2.1.10 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

1) อาชีพ (แสดงอาชีพของประชากรในเขตพื้นที่)

หมู่บ้าน	อาชีพของราษฎรในพื้นที่ (ครัวเรือน)										
	ทำไร	ทำสวน	ทำนา	เลี้ยงสัตว์	ประมง	ค้าขาย	รับจ้าง	รับราชการ	บริษัท โรงงาน	ว่างงาน	ประกอบอาชีพ ที่อื่น
หมู่ 1	-	5	-	-	-	250	140	-	-	150	160
หมู่ 2	-	-	1	-	-	400	108	5	-	-	-
หมู่ 3	-	-	-	-	-			-	-		
หมู่ 4	-	6	35	67	-	15	690	250	1	12	730
หมู่ 5	-	7	-	35	95	100	208	11	-	-	5
หมู่ 6	-	100	-	-	-	4	-	-	-	-	-
หมู่ 7	-	23	3	-	-	15	47	-	2	-	6
หมู่ 8	-	3	11	-	-		-		-	-	-
หมู่ 9	15	60	5	60	-	50	300	80	-	-	20
หมู่ 10	12	8	30	-	-	72	89	5	2	75	19
รวม	27	212	96	162	95	906	1,582	351	5	237	940

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน ตำบลเวียงพางคำ ณ เดือนมิถุนายน 2553

2) เกษตรกรรม

- บริเวณพื้นที่การเกษตรกรรมของตำบลเวียงพางคำ โดยมีพื้นที่รวม 4,632 ไร่
- ลักษณะสิทธิในที่ดินทำกิน ส่วนใหญ่จะเป็นพื้นที่เช่าประมาณ 80 % เป็นของตนเอง 20 %

พันธุ์พืชที่ปลูกเศรษฐกิจ

ข้าวนาปี	ข้าวเหนียว	พันธุ์ที่ปลูก	กข. 6 , สันป่าตอง
	ข้าวเจ้า	พันธุ์ที่ปลูก	ขาวมะลิ 105 , กข 15
ข้าวนาปรัง	ข้าวเหนียว	พันธุ์ที่ปลูก	สันป่าตอง
	ข้าวเจ้า	พันธุ์ที่ปลูก	สุพรรณบุรี 1 , สุพรรณบุรี 90 , อีโต
พืชไร่	ข้าวโพด	พันธุ์ที่ปลูก	888
	กาแฟ	พันธุ์ที่ปลูก	อาราบิก้า
	ชา	พันธุ์ที่ปลูก	อุ้มหลาง
ไม้ผลไม่ขึ้นต้น	ลิ้นจี่	พันธุ์ที่ปลูก	สงฮวย , โอวเฮียะ,จักรพรรดิ

ที่มา : ข้อมูลจากศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลเวียงพางคำ ณ มิถุนายน 2553

3) ปศุสัตว์

จำนวนสัตว์เลี้ยงในตำบลเวียงพางคำ ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	จำนวนสัตว์เลี้ยงในพื้นที่							
		โค (ตัว)	กระบือ (ตัว)	สุกร (ตัว)	เป็ด (ตัว)	ไก่ (ตัว)	นก (ตัว)	สุนัข (ตัว)	แพะ (ตัว)
1	บ้านแม่สาย	-	-	-	-	54	-	-	-
2	บ้านคอยงาม	-	-	-	-	50	-	-	-
3	บ้านเวียงพาน	7	-	-	-	37	20	-	-
4	บ้านป่ายางใหม่	121	-	-	70	50	38	-	-
5	บ้านป่าเหมือดรุ่งเจริญ	40	2	225	33	392	15	-	120
6	บ้านผาหมี	60	-	105	-	1,107	-	-	-
7	บ้านห้วยน้ำริน	-	-	-	-	0	2	30	-
8	บ้านป่าเหมือดสันติสุข	15	-	10	958	81	-	-	-
9	บ้านป่าเหมือดสุขสำราญ	50	-	1,500	1,524	1,504	200	-	-
10	บ้านป่ายางผาแตก	6	-	100	52	300	50	-	-
	รวม	299	2	1,940	2,637	3,575	325	30	120

การเลี้ยงปลา ลักษณะการเลี้ยงแบบบ่อดิน และการเลี้ยงแบบปล่อยตามธรรมชาติ หนองน้ำ เป็นปลากินพืชทุกชนิด การเลี้ยงแบบบ่อดินเป็นการเลี้ยงแบบอาชีพ และเลี้ยงแบบเป็นรายได้เสริม มีเกษตรกร จำนวน 11 ครัวเรือน และมีพื้นที่จำนวน 35.5ไร่ จำนวน 56 บ่อ ส่วนมากเป็นปลานิล , ปลาไน , ปลาตะเพียน , ปลาดุก

1. แหล่งน้ำสาธารณะเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ 2 แห่ง พื้นที่ 14 ไร่
2. สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเอกชน 2 แห่ง พื้นที่ 10 ไร่
3. ผลผลิตสัตว์น้ำจากการเพาะเลี้ยง ได้แก่ กบ ปลานิล ปลาสวาย และปลาดุก
4. ผลผลิตสัตว์น้ำจับจากแหล่งน้ำสาธารณะ ได้แก่ ปลาดุก ปลานิล

ที่มา : ข้อมูลจากศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลเวียงพางคำ ณ มิถุนายน 2553

4) อุตสาหกรรม

1. โรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ (มีคนงานตั้งแต่ 200 คน หรือมีทรัพย์สินเกินกว่า 50 ล้านบาท ขึ้นไป) จำนวน 1 แห่ง

- โรงงานเจียรไนพลอย ตั้งอยู่ หมู่ 10 บ้านป่ายางผาแตก

2. โรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลาง (มีคนงานตั้งแต่ 10-40 คน หรือมีทรัพย์สินเกินกว่า 10-50 ล้านบาท ขึ้นไป) จำนวน 4 แห่ง คือ

- โรงงานเจียรไนอัญมณี ตั้งอยู่ หมู่ 5 บ้านป่าเหมือดรุ่งเจริญ

- โรงงานผลิตกระดาษชำระ ตั้งอยู่ หมู่ 5 บ้านป่าเหมือดรุ่งเจริญ

- โรงงานสัมพันธแกะสลักหิน ตั้งอยู่ หมู่ 8 บ้านป่าเหมือดสันติสุข

- โรงงานแกะสลักหิน ตั้งอยู่ หมู่ 10 บ้านป่ายางผาแตก

3. โรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็ก (มีคนงานต่ำกว่า 10 คน หรือมีทรัพย์สินไม่เกิน 1 ล้านบาท ขึ้นไป) จำนวน 3 แห่ง คือ

- โรงงานข้าวซอยตัด ตั้งอยู่ หมู่ 9 บ้านป่าเหมือดสุขสำราญ

- โรงงานขนมจีน ตั้งอยู่ หมู่ 9 บ้านป่าเหมือดสุขสำราญ

- โรงงานชำแหละไก่ ตั้งอยู่ หมู่ 10 บ้านป่ายางผาแตก

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน ตำบลเวียงพางคำ ณ เดือนมิถุนายน 2553

5) การพาณิชย์

การพาณิชย์	ม.1	ม.2	ม.3	ม.4	ม.5	ม.6	ม.7	ม.8	ม.9	ม.10	รวม
1. ธนาคาร	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	1
2. บริษัท	-	-	-	1	2	-	-	-	-	-	3
3. ห้างหุ้นส่วนจำกัด	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	1
4. ร้านขายของชำ	20	10	13	20	12	4	1	9	15	25	129
5. โรงแรม	7	-	-	2	3	-	-	-	-	-	12
6. สถานพยาบาลเอกชน/คลินิก	4	1	2	1	-	-	-	1	1	3	13
7. สถานีบริการน้ำมัน	1	-	-	2	-	-	-	-	-	-	3
8. ศูนย์การค้า/ห้างสรรพสินค้า	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	1
9. ตลาดสด	1	-	-	-	-	-	-	-	1	2	4
10. โรงฆ่าสัตว์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1
11. ร้านอาหาร	4	-	-	13	5	-	-	7	5	2	36
12. รีสอร์ท, เกสเฮาส์	3	5	1	1	2	-	-	1	-	3	16
13. หอพัก	30	-	-	10	2	-	-	2	3	-	47
14. ร้านเสริมสวย	2	2	3	4	2	-	-	3	8	10	34
15. ร้านขายยา	1	-	2	-	1	-	-	-	2	-	6

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน ตำบลเวียงพางคำ ณ เดือนมิถุนายน 2553

6) แหล่งท่องเที่ยว

1. วัดถ้ำผาจอม	ตั้งอยู่	หมู่ที่ 1	บ้านแม่สาย
2. ถ้ำผาหมี	ตั้งอยู่	หมู่ที่ 6	บ้านผาหมี
3. จุดชมวิว ลานโล่ชิงช้า ลานกางเต็นท์	ตั้งอยู่	หมู่ที่ 6	บ้านผาหมี
4. Home Stay บ้านผาหมี	ตั้งอยู่	หมู่ที่ 6	บ้านผาหมี
5. อนุสาวรีย์พระนเรศวรมหาราช	ตั้งอยู่	หมู่ที่ 7	บ้านห้วยน้ำริน
6. สวนสาธารณะหนองแหวน	ตั้งอยู่	หมู่ที่ 9	บ้านป่าเหมือดสุขสำราญ
7. วัดถ้ำผาเรือ	ตั้งอยู่	หมู่ที่ 10	บ้านป่ายางผาแตก
8. วัดถ้ำคูหาสวรรค์ (วัดผาแตก)	ตั้งอยู่	หมู่ที่ 10	บ้านป่ายางผาแตก

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน ตำบลเวียงพางคำ ณ เดือนมิถุนายน 2553

7) แรงงาน

แรงงานที่ใช้ในภาคเกษตรในตำบล ส่วนใหญ่ใช้แรงงานจากสมาชิกในครัวเรือนเป็นสำคัญและในบางครัวเรือนที่มีสมาชิกไม่เพียงพอ จะทำการจ้างแรงงานที่มีอยู่ในตำบลเข้ามาช่วยในฤดูกาลผลิต

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน ตำบลเวียงพางคำ ณ เดือนมิถุนายน 2553

8) รายได้

รายได้เฉลี่ยของประชาชนในตำบลเวียงพางคำ เฉลี่ยประมาณ 82,544 บาท/คน/ปี

- จำนวนครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์เมื่อเปรียบเทียบกับ 23,000 บาท/คน/ปี

จำนวนครัวเรือนทั้งหมดที่จัดเก็บ ข้อมูล จปฐ.	รายได้เมื่อเปรียบเทียบกับ 23,000 บาท/ คน/ปี ต่ำกว่าเกณฑ์ (ครัวเรือน)	รายได้เมื่อเปรียบเทียบกับ 23,000 บาท/ คน/ปี ต่ำกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ)
1,058	4	1.00

- จำนวนหมู่บ้าน และจำนวนคนในครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์รายได้เมื่อเปรียบเทียบกับ 23,000 บาท/คน/ปี

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำกว่า เกณฑ์(ครัวเรือน)	รายได้เฉลี่ยที่ต่ำกว่าเกณฑ์ ต่อคนต่อปี (บาท)
6	บ้านผาหมี	2	18,486.67
8	บ้านป่าเหมือดสันติสุข	1	12,500.00
9	บ้านป่าเหมือดสุขสำราญ	13	26,655.52
10	บ้านป่ายางผาแตก	2	20,000
	รวม	18	19,410.55

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจข้อมูล จปฐ. ตำบลเวียงพางคำ ณ เดือนมีนาคม 2553

9) การใช้ที่ดิน

เทศบาลตำบลเวียงพางคำ มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 31 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 21,250 ไร่ มีการใช้ที่ดินแบ่งเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

9.1) พื้นที่ชุมชน

พื้นที่ชุมชนในตำบลประกอบด้วย ที่อยู่อาศัย พาณิชยกรรม สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา และสถานที่ราชการ รวมทั้งใช้ประโยชน์อื่น ๆ มีการใช้พื้นที่ประมาณ 6,350 ไร่ ซึ่งจำแนกได้ดังนี้

9.2) พื้นที่การเกษตร

บริเวณพื้นที่การเกษตรกรรมของตำบลเวียงพางคำ โดยมีพื้นที่รวม 5,012 ไร่

9.3) พื้นที่สาธารณประโยชน์ว่างเปล่า

ตำบลเวียงพางคำ มีพื้นที่สาธารณประโยชน์ ประมาณ 88 ไร่ ซึ่งเป็นที่ป่าช้า หนองน้ำ สระน้ำสาธารณประโยชน์ ในปัจจุบันที่สาธารณประโยชน์ ที่มีหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง สามารถจำแนกดังนี้

ที่สาธารณประโยชน์ (ป่าช้าสาธารณประโยชน์)	หมู่ที่ 4	เนื้อที่ประมาณ	37 ไร่
ที่สาธารณประโยชน์ (สนามกีฬาหมู่บ้าน)	หมู่ที่ 5	เนื้อที่ประมาณ	5 ไร่
ที่สาธารณประโยชน์ (ป่าช้าสาธารณะ)	หมู่ที่ 5	เนื้อที่ประมาณ	8 ไร่
ที่สาธารณประโยชน์ (ข้างตุ้มยามตำรวจห้วยน้ำริน)	หมู่ที่ 7	เนื้อที่ประมาณ	15 ไร่
ที่สาธารณประโยชน์ (หนองแหวน)	หมู่ที่ 9	เนื้อที่ประมาณ	14 ไร่
ที่สาธารณประโยชน์ (หนองบัวหลวง)	หมู่ที่ 9	เนื้อที่ประมาณ	6 ไร่
ที่สาธารณประโยชน์ (บริเวณศาลาอเนกประสงค์)	หมู่ที่ 10	เนื้อที่ประมาณ	3 ไร่

9.4) พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ

ในตำบลเวียงพางคำ มีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติประมาณ 9,800 ไร่

ที่มา : ข้อมูลจากศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลเวียงพางคำ ณ มิถุนายน 2553

2.1.10 ข้อมูลด้านสังคม

- ด้านการศึกษา

ตำบลเวียงพางคำ มีโรงเรียนระดับประถมศึกษาตั้งให้บริการแก่ประชาชนในตำบล จำนวน 2 แห่ง เป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจนถึงระดับชั้น ม.3 จำนวน 1 แห่ง ดังนี้คือ

- โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ 5 เปิดสอนอนุบาลถึง ป.6 ตั้งอยู่หมู่ที่ 6 บ้านผาหมี
- โรงเรียนบ้านป่าเหมือด เปิดสอนอนุบาลถึง ม.3 ตั้งอยู่หมู่ที่ 8 บ้านป่าเหมือดสันติสุข

- และมีศูนย์การศึกษานอกกระบบโรงเรียน คือ ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนตำบลเวียงพางคำ ตั้งอยู่ หมู่ที่ 9 บ้านป่าเหมือดสุขสำราญ (สวนสาธารณะหนองแหวน)

- มีศูนย์เด็กเล็กในความรับผิดชอบ จำนวน 5 แห่ง คือ

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดวิเชตรมณี หมู่ที่ 4 ผู้ดูแลเด็ก 3 คน จำนวนเด็ก 55 คน
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านป่าเหมือดรุ่งเจริญ หมู่ที่ 5 ผู้ดูแลเด็ก 2 คน จำนวนเด็ก 50 คน
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านผาหมี หมู่ที่ 6 ผู้ดูแลเด็ก 1 คน จำนวนเด็ก 25 คน
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านห้วยน้ำริน หมู่ที่ 7 ผู้ดูแลเด็ก 3 คน จำนวนเด็ก 53 คน
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านป่าเหมือด หมู่ที่ 9 ผู้ดูแลเด็ก 3 คน จำนวนเด็ก 55 คน

- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน จำนวน 10 แห่ง
- ศูนย์ข้อมูลข่าวสารประจำหมู่บ้าน จำนวน 10 แห่ง
- ด้านมูลนิธิเพื่อช่วยเหลือเด็กยากจน เด็กด้อยโอกาส
 1. ศูนย์พัฒนาการศึกษาลูกหญิงและชุมชน ตั้งอยู่หมู่ที่ 4
 2. ศูนย์พัฒนาเด็กชาวเขาบ้านนา ตั้งอยู่หมู่ที่ 8
 3. ศูนย์พัฒนาเด็กชาวเขาบ้านลิซอ ตั้งอยู่หมู่ที่ 9

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน ตำบลเวียงพางคำ ณ เดือนมิถุนายน 2553

2.1.11 ข้อมูลด้านการศาสนา

ตำบลเวียงพางคำ มีศาสนสถานทางพุทธศาสนาให้บริการแก่ประชาชน จำนวน 8 แห่ง ศาสนสถานทางคริสต์ศาสนา จำนวน 3 แห่ง และศาสนสถานทางศาสนาอิสลาม จำนวน 1 แห่ง

1. วัดวิเชตรัมณี	ตั้งอยู่หมู่ที่ 4	ศาสนิกชนมาจากหมู่ที่ 4
2. วัดป่าเหมือด	ตั้งอยู่หมู่ที่ 9	ศาสนิกชนมาจากหมู่ที่ 8,9
3. วัดผาแตก	ตั้งอยู่หมู่ที่ 10	ศาสนิกชนมาจากหมู่ที่ 10
4. วัดป่าเหมือดรุ่งเจริญ	ตั้งอยู่หมู่ที่ 5	ศาสนิกชนมาจากหมู่ที่ 5
5. วัดถ้ำผางม	ตั้งอยู่หมู่ที่ 1	ศาสนิกชนมาจากหมู่ที่ 1
6. สำนักสงฆ์ห้วยน้ำริน	ตั้งอยู่หมู่ที่ 7	ศาสนิกชนมาจากหมู่ที่ 7
7. สำนักสงฆ์ผาเรือ	ตั้งอยู่หมู่ที่ 4	ศาสนิกชนมาจากหมู่ที่ 4
8. สำนักสงฆ์ชุมชนสี่ค้อยแก้ว	ตั้งอยู่หมู่ที่ 1	ศาสนิกชนมาจากหมู่ที่ 1
9. โบสถ์คริสต์ไมตรีจิต	ตั้งอยู่หมู่ที่ 9	ศาสนิกชนมาจากหมู่ที่ 9
10. โบสถ์คริสต์ความหวังใหม่แม่สาย	ตั้งอยู่หมู่ที่ 5	ศาสนิกชนมาจากหมู่ที่ 5
11. โบสถ์คริสต์ห้วยน้ำริน	ตั้งอยู่หมู่ที่ 7	ศาสนิกชนมาจากหมู่ที่ 7
12. มูลนิธิศรัทธาประชาชน	ตั้งอยู่หมู่ที่ 9	ศาสนิกชนมาจากตำบลเวียงพางคำและ ใกล้เคียง

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน ตำบลเวียงพางคำ ณ เดือนมิถุนายน 2553

2.1.12 ข้อมูลด้านการสาธารณสุข

ในเขตตำบลเวียงพางคำ มีสถานบริการด้านสาธารณสุข ดังนี้ คือ

- สถานีอนามัยบ้านผาหมี ตั้งอยู่ในหมู่ที่ 6 บ้านผาหมี มีเจ้าหน้าที่ 2 คน คอยให้บริการแก่ประชาชนในเขตพื้นที่สูง หมู่ที่ 6,7 ตำบลเวียงพางคำ

การบริการด้านสาธารณสุขของตำบลเวียงพางคำ นับว่ามีความสะดวกแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง ซึ่งนอกจากจะรับบริการจากสถานีอนามัยประจำตำบลแล้ว ยังสามารถรับบริการที่โรงพยาบาลอำเภอแม่สายได้อย่างสะดวก เนื่องจากมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวก นอกจากนี้ มีอาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐานทุกหมู่บ้าน ทั้ง 10 หมู่บ้าน ทำหน้าที่ในการดูแล ป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคติดต่อในชุมชน ส่งเสริมและพัฒนาระบบสาธารณสุขมูลฐานร่วมกับเทศบาล

- สถานีอนามัยประจำตำบล/หมู่บ้าน จำนวน 1 แห่ง
- สถานพยาบาลเอกชน จำนวน 13 แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน จำนวน 6 แห่ง
- อัตรการมีและใช้ส้วมรดน้ำ ร้อยละ 100

- ศูนย์ ศสมช.ประจำหมู่บ้าน จำนวน 10 แห่ง

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน ตำบลเวียงพางคำ ณ เดือนมิถุนายน 2553

2.1.13 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- หน่วยบริการประชาชน (ตำรวจ)	จำนวน 3 แห่ง
- ศูนย์ อปพร.เทศบาลตำบลเวียงพางคำ	จำนวน 1 แห่ง
- ศูนย์ประสานงาน อปพร.ประจำหมู่บ้าน	จำนวน 10 แห่ง
- ศูนย์บริการร่วมด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	จำนวน 1 แห่ง
- ชรบ,ตำรวจบ้าน	จำนวน 10 แห่ง
- รถยนต์ช่วยดับเพลิงของเทศบาลตำบลเวียงพางคำ	จำนวน 1 คัน
- รถจักรยานยนต์ตรวจการณ์ศูนย์ อปพร.เทศบาลตำบลเวียงพางคำ	จำนวน 2 คัน
- รถยนต์ตรวจการศูนย์ อปพร.เทศบาลตำบลเวียงพางคำ	จำนวน 1 คัน
- รถบรรทุก 6 ล้อ	จำนวน 1 คัน
- รถเครนกระเช้า	จำนวน 1 คัน
- เรือท้องแบน	จำนวน 1 ลำ
- เครื่องกำเนิดไฟฟ้า 30 กิโลวัตต์	จำนวน 1 เครื่อง
- สมาชิก อปพร.เทศบาลตำบลเวียงพางคำจำนวน 387 คน	

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน ตำบลเวียงพางคำ ณ เดือนมิถุนายน 2553

2.1.14 ข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1) ทรัพยากรป่าไม้

ตำบลเวียงพางคำ มีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ประมาณ 9,800 ไร่ ซึ่งมีป่าไม้มีค่าและสงวนไว้ใช้เป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร ปัจจุบันมีสภาพที่อุดมสมบูรณ์ เนื่องจากมีการอนุรักษ์และรักษาต้นน้ำ และอยู่ในเขตพื้นที่โครงการพัฒนาออยตุง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณป่าสงวน คือ หมู่ 6 หมู่ 7 และหมู่ 10 ใช้ป่าเป็นอาหารพื้นบ้านและอนุรักษ์เป็นป่าชุมชน

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน ตำบลเวียงพางคำ ณ เดือนมิถุนายน 2553

2) แหล่งน้ำ

- แหล่งน้ำธรรมชาติ

1. ลำน้ำ, ลำห้วย คือ ลำห้วยน้ำริน, ลำห้วยมะกอกหวาน, ลำห้วยคอกหมู, ลำห้วยลาว, ลำห้วยม็กไฟ และลำห้วยผาหมี ลำน้ำจาด

2. บึง, หนอง คือ หนองแหวน และหนองบัวหลวง

- แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

1. คลองชลประทาน จำนวน 4 สาย พื้นที่นาทั้งหมดมีน้ำใช้อย่างพอเพียงในการเพาะปลูก ได้แก่ RMC 1, RMC 2, 1L-RMC1 ,2L-RMC 2

- แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค - บริโภค

ในตำบลเวียงพางคำ ส่วนใหญ่จะใช้น้ำฝนโดยจะมีโอ่งซีเมนต์เก็บกักน้ำฝนไว้ใช้ทุกครัวเรือน และในบางครัวเรือนที่มีโอ่งซีเมนต์เก็บกักน้ำฝน ไม่เพียงพอ สำหรับการอุปโภค - บริโภค ในช่วงฤดูแล้ง ก็จะใช้น้ำจากถังเก็บน้ำฝนสาธารณะที่วัด สถานีนอนามัย โรงเรียน และใช้น้ำจากสระน้ำสาธารณะและคลอง เหมืองร่องน้ำต่าง ๆ

แหล่งน้ำ (สาธารณะ)	หมู่ 1	หมู่ 2	หมู่ 3	หมู่ 4	หมู่ 5	หมู่ 6	หมู่ 7	หมู่ 8	หมู่ 9	หมู่ 10	รวม
1. ลำห้วย	1	1	-	1	3	1	1	1	2	2	13
2. บ่อน้ำตื้น	3	1	-	220	76	-	2	183	345	2	832
3. บึง	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
4. ฝาย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5. สระน้ำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6. ลำคลอง	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	1
7. อ่างเก็บน้ำ	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1	2
8. เหมือง	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	1
9. หนองน้ำ	-	-	-	-	-	-	-	-	2	-	2
10. บ่อบาดาล	1	1	-	2	1	-	-	3	2	3	13
11. แม่น้ำ	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1

ที่มา : ข้อมูลจากศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลเวียงพางคำ ณ มิถุนายน 2553

- แหล่งน้ำที่ใช้ประโยชน์ในการเกษตร

ลำดับที่	ประเภทแหล่งน้ำ	จำนวน (แห่ง)	จำนวนครัวเรือนที่ได้รับประโยชน์
1	คลองชลประทาน	15	1,271
2	คลองส่งน้ำ	16	560
3	บ่อบาดาล บ่อดอก บ่อเจาะ (ที่ใช้การได้)	86	106
4	บ่อน้ำตื้น (ที่ใช้การได้)	14	22
5	สระน้ำ (ขนาด 100 ตารางวาขึ้นไป)	6	150
6	แม่น้ำ ลำคลอง	6	142
7	ฝาย พนังกั้นน้ำ	5	103
8	อ่างเก็บน้ำ	-	-
9	เหมือง	8	252
10	ห้วย ลำธาร	-	-
11	หนอง บึง	8	96
12	รางน้ำ ประปาภูเขา	-	-
13	ร่อนน้ำฝนเพียงอย่างเดียวในการทำเกษตร	-	30

ที่มา : ข้อมูลจากศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลเวียงพางคำ ณ มิถุนายน 2553

3) ทรัพยากรดิน

ดินในตำบลเวียงพางคำ มี 4 ประเภท คือ

1. ดินแดงปนหิน
2. ดินร่วนปนทราย
3. ดินปนหิน
4. ดินเหนียว

สมรรถนะดินของตำบลเวียงพางคำ พื้นที่ทางด้านทิศเหนือ และทิศตะวันตกของตำบล เป็นดินที่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกพืชไร่ แต่มีปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลนน้ำ และการพังทลายของดิน เนื่องจากเป็นดินร่วนปนทราย ซึ่งหากไม่มีการปลูกพืชคลุมดิน จะก่อให้เกิดการพังทลายของดินในฤดูน้ำหลากได้ ส่วนพื้นที่ทางด้านทิศตะวันออกเป็นดินที่มีความเหมาะสมดียิ่ง สำหรับปลูกข้าว แต่ได้รับผลผลิตจากการทำนายน้อย เนื่องจากปัญหาการขาดแคลนน้ำ ระบบนิเวศน์ไม่สมบูรณ์ เป็นผลมาจากภาวะโลกร้อน และการใช้สารเคมีในนาข้าว แต่สำหรับการปลูกพืชไร่จะเป็นดินที่มีความเหมาะสมน้อย เพราะปัญหาการระบายน้ำและความเหมาะสมของดิน

ที่มา : ข้อมูลจากศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลเวียงพางคำ ณ มิถุนายน 2553

4) มลพิษ

1. มลพิษทางน้ำ บริเวณที่ประสบปัญหา คือ ร่องน้ำสาธารณะ หมู่ 1, หมู่ 2, และร่องระบายน้ำหลังโรงงานอุตสาหกรรม หมู่ 10, โรงงานชำแหละไก่ หมู่ 10
2. มลพิษทางอากาศ บริเวณที่ประสบปัญหา คือ กลวันพิษ หมอกควันได้รับผลกระทบมาจากประเทศสหภาพพม่า
3. มลพิษทางเสียง บริเวณที่ประสบปัญหา คือ โรงงานอุตสาหกรรมและสลักหิน
4. มลพิษที่เกิดจากขยะ บริเวณที่ประสบปัญหา คือ ร่องน้ำสาธารณะและที่รกร้าง หมู่ 2, คูเมือง หมู่ 3, บ่อทิ้งขยะทางขึ้นบ้านผาหมี หมู่ 6 และวัดผาคำ หลังโรงงานอุตสาหกรรม หมู่ 10

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน ตำบลเวียงพางคำ ณ เดือนมิถุนายน 2553

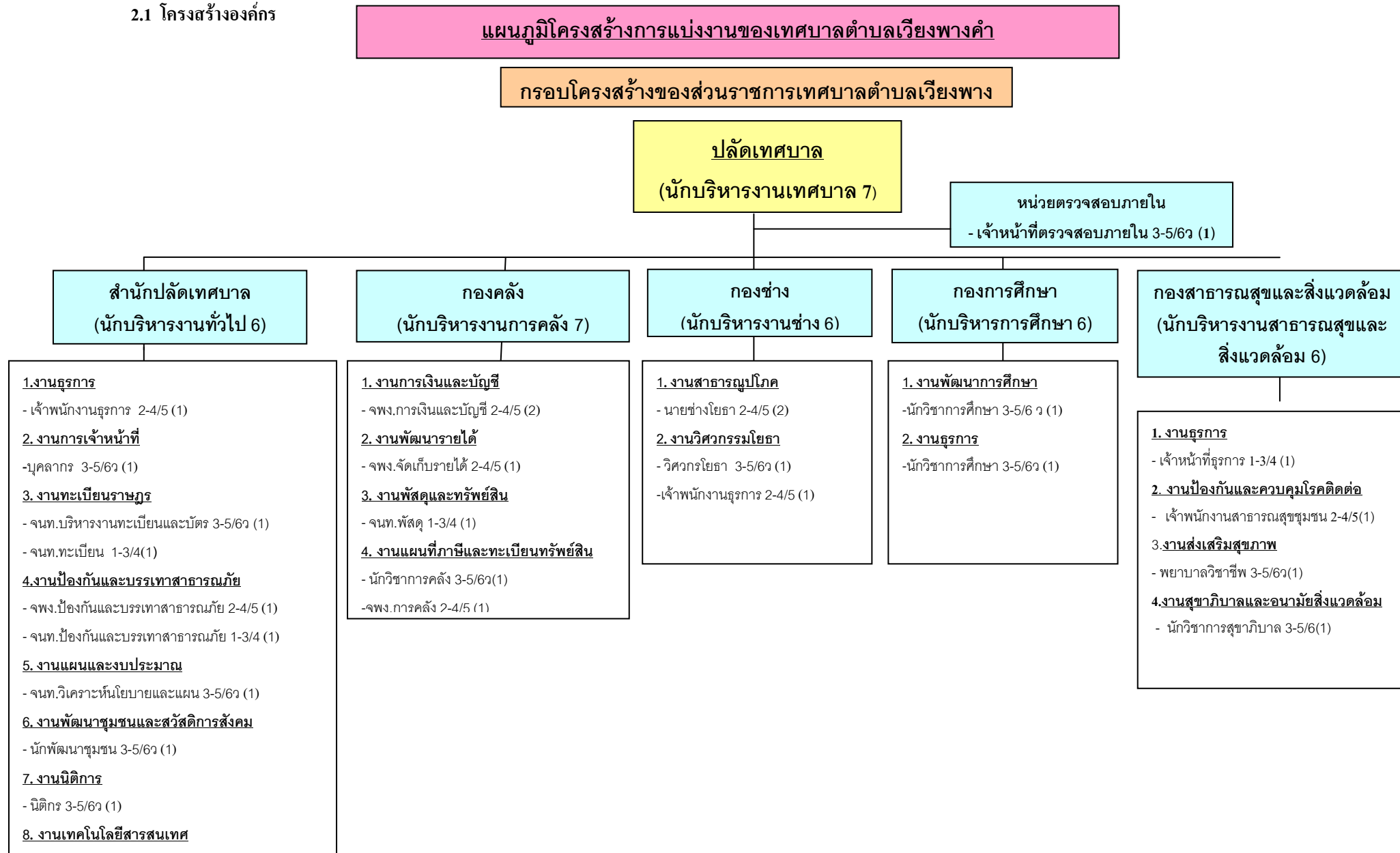
5) การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

1. วิธีการเก็บและกำจัดขยะมูลฝอย เทศบาลมีรถเก็บขยะ จำนวน 2 คัน โดยจ้างเหมาพนักงานจัดเก็บค่าธรรมเนียมการเก็บขนขยะในพื้นที่ ตามเทศบัญญัติเกี่ยวกับสาธารณสุข พ.ศ.2551
2. วิธีการกำจัดขยะ แบบครบวงจร มีที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ 5 บ้านป่าเหมือดรุ่งเจริญ บริเวณทางขึ้นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านผาหมี หมู่ที่ 6 ต.เวียงพางคำ ใช้มาแล้วเป็นระยะเวลาประมาณ 1 ปี โดยการดำเนินงานและบริหารจัดการของเทศบาลตำบลแม่สาย
3. ปริมาณขยะมูลฝอย 6 – 7 ตัน/1 วัน เสียค่าใช้จ่ายการกำจัดขยะ เฉลี่ยวันละ 2,400 – 2,800 บาท

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน ตำบลเวียงพางคำ ณ เดือนมิถุนายน 2553

2. ข้อมูลด้านศักยภาพองค์กร

2.1 โครงสร้างองค์กร

2.2 อัตรากำลัง

ข้าราชการ/ พนักงานส่วนท้องถิ่น (คน)	ลูกจ้างประจำ (คน)	ลูกจ้างชั่วคราว (คน)	จ้างเหมา (คน)	อาสาสมัครป้องกัน ภัยฝ่ายพลเรือน (คน)
24	0	35	1	387

ข้าราชการ / พนักงานส่วนท้องถิ่น

1	ร้อยโทกิตติชัย	เจริญยิ่ง	ปลัดเทศบาล
2	นายปณัฐพงศ์	ขอนแก่น	เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน
สำนักปลัด			
3	นางดารินทร์	ดารินทร์	หัวหน้าสำนักปลัด
4	นางวริศรา	มานะตร	บุคลากร
5	นางสาวพัชรณัฐ	อภัยสุวรรณ	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์
6	นายกิตติณรงค์	บุญลา	นิติกร
7	นางสาวภูษิวรรณ	เชื่อนทา	เจ้าหน้าที่บริหารงานทะเบียนและบัตร
8	นางสาวสุมิตรา	คำพกา	เจ้าหน้าที่ทะเบียน
9	สิบเอกวิษณุ	ยะฝัน	นักพัฒนาชุมชน
10	นายพรชัย	บุญเรือง	เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
11	นายพัทธนเศรษฐ์	ขันจินา	เจ้าพนักงานธุรการ
กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม			
12	นายอภัยภูษ	กรณา	นักวิชาการสุขาภิบาล
กองคลัง			
13	นางกุหลาบ	ขาคศักดิ์	ผู้อำนวยการกองคลัง
14	นายธงชัย	จำปา	เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี
15	นางกรรณิการ์	ราวิชัย	เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี
16	นายสุวัฒน์	ธรรมวงศ์	นักวิชาการจัดเก็บรายได้
17	นางสาวนงค์เยาว์	เทพสิงห์	นักวิชาการคลัง
18	นางชมลวรรณ	ปิ่นศรี	เจ้าหน้าที่พัสดุ
กองช่าง			
19	ว่าที่ ร.อ.เทพพิทักษ์	สว่างเต็ม	หัวหน้ากองช่าง
20	นายพัลลภ	ภูริวารังคกุล	วิศวกรโยธา
21	นายไวยวิทย์	ดิวัน	นายช่างโยธา
กองการศึกษา			
22	นางสาวณัฐดา	จับใจนาย	รักษาการหัวหน้ากองการศึกษา
23	นางสาวสุทธาทิพย์	บุญมี	นักวิชาการศึกษา
24	นางสาวรุ่งทิพย์	อายุโรจน์	นักวิชาการศึกษา

พนักงานจ้าง

สำนักปลัด			
1	นางสาวชนัญชิตา	หว่างเชื้อ	ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธุรการ
2	นายพิชยะ	เอี่ยมแจ่ม	ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล
3	นายสมพงษ์	ศรีณรงค์	คณงานทั่วไป
4	นายชูศักดิ์	แสนปิง	คณงานทั่วไป
5	นายบุญมี	วินัน	พนักงานวิทยุ
6	นายประนม	แก้วธิดา	พนักงานขับรถยนต์
7	นายวีรวัฒน์	วงศ์แสนศรี	พนักงานขับรถยนต์
8	นายสมหวัง	คำทุม	พนักงานดับเพลิง
9	นายวรกริช	สายยนต์	พนักงานดับเพลิง
10	นายเสาร์คำ	ดีะจุ่ม	พนักงานดับเพลิง
11	นายคมสันต์	วงศ์ขุนสาย	พนักงานดับเพลิง
12	นายอำนาจ	โสภา	พนักงานขับรถเครื่องจักรกลฯ
13	นายสมศักดิ์	ชุ่มเมืองเย็น	คณงานประจำรถขยะ
14	นายชिरพงษ์	มังลิ่ง	คณงานประจำรถขยะ
15	นายนพดล	ปวงรังษี	คณงานประจำรถขยะ
16	นายเอกสิทธิ์	นาใจ	คณงานประจำรถขยะ
กองคลัง			
17	นายไพบูลย์	ราชคม	ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี
18	น.ส.จุฬาลักษณ์	มณีรัตน์	เจ้าหน้าที่ทะเบียนทรัพย์สิน
19	นายปรีชา	อศวยิ่งถาวร	ลูกมือช่างแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน
กองช่าง			
20	นายอุดมทรัพย์	ศักดิ์แสน	ผู้ช่วยช่างไฟฟ้า
21	นายเดชาวัตติ	จันทางเพ็ญ	ผู้ช่วยช่างไฟฟ้า
กองการศึกษา			
22	นางสาวเรศนภา	เตชะ	ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี
23	นางสายฝน	ปัญญา	ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย
24	นางแสงจันทร์	อึ้งอภิธรรม	ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย
25	น.ส.นริเวช	เนตรของ	ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย
26	น.ส.รุ่งทิวา	ทรายหอม	ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย
27	น.ส.เกษริน	ศักดิ์ดา	ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย
28	น.ส.โสภา	ลาภพรวิโรจน์	ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย
39	น.ส.อุไรวรรณ	รุ่งสิริพัฒน์	ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย
30	นางนฤชก	ไพยสิทธิ์	ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย

31	นางวารุณี	อุดม	ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย
32	น.ส.จารุรินทร์	ศรีวิชัย	ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย
33	น.ส.แพรวพรรณ	บรรเลงกาศ	ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย
34	น.ส.ศอกรัก	บังเงิน	ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย

คณะผู้บริหารเทศบาล

1.	นายศิลาฤทธิ์ กวางทอง	นายกเทศมนตรีตำบลเวียงพางคำ
2.	นายอินทวน ชื่องาม	รองนายกเทศมนตรีตำบลเวียงพางคำ
3.	นายณรงค์ศักดิ์ นราธรพิพัฒน์	รองนายกเทศมนตรีตำบลเวียงพางคำ
4.	นางสาวศิริลักษณ์ โสกา	เลขานุการนายกเทศมนตรีตำบลเวียงพางคำ
5.	นางปานทิพย์ คำโอภาส	ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีตำบลเวียงพางคำ

สมาชิกสภาเทศบาลตำบลเวียงพางคำ

1	นายอุดม พนาพิทักษ์ทอง	ประธานสภาเทศบาลตำบลเวียงพางคำ
2	นายแสวง จำปา	รองประธานสภาเทศบาลตำบลเวียงพางคำ
3	นางวรรณุชา พรไชยเดช	เลขานุการสภาเทศบาลตำบลเวียงพางคำ
4	นายสมศักดิ์ พรหมมินทร์	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลเวียงพางคำ
5	นายยศเชย ไชยเดช	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลเวียงพางคำ
6	นายสุคำ วินัน	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลเวียงพางคำ
7	นายสมพงษ์ วงศ์ธรรม	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลเวียงพางคำ
8	นางจันทกานต์ น้อยหอม	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลเวียงพางคำ
9	นายวิรุทธ วิสุทธิเกษม	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลเวียงพางคำ
10	นายธนทรัพย์ เกษื่น	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลเวียงพางคำ
11	นายอภิวัฒน์ อัครพลเมธา	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลเวียงพางคำ
12	นายอัจฉริยะ ชำรงทัศนีย์	สมาชิกสภาเทศบาลตำบลเวียงพางคำ

2.3 ระดับการศึกษา

คณะผู้บริหาร

-	ประถมศึกษา	-	คน
-	มัธยมศึกษา	3	คน
-	อนุปริญญา/ปวส	-	คน
-	ปริญญาตรี	1	คน
-	สูงกว่าปริญญาตรี	1	คน

สมาชิกสภาเทศบาล

-	ประถมศึกษา	2 คน
-	มัธยมศึกษา	6 คน
-	อนุปริญญา/ปวส	- คน
-	ปริญญาตรี	4 คน
-	สูงกว่าปริญญาตรี	- คน

พนักงานเทศบาล

-	ประถมศึกษา	- คน
-	มัธยมศึกษา	- คน
-	อนุปริญญา/ปวส	1 คน
-	ปริญญาตรี	19 คน
-	สูงกว่าปริญญาตรี	4 คน

พนักงานจ้าง

-	ประถมศึกษา	3 คน
-	มัธยมศึกษา	13 คน
-	ปวช.	3 คน
-	อนุปริญญา/ปวส	4 คน
-	ปริญญาตรี	11 คน
-	สูงกว่าปริญญาตรี	- คน

***ข้อมูลจากงานการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัด เทศบาลตำบลเวียงพางคำ ณ มิถุนายน 2553

2.4 สถานะการคลัง

- สถานะการคลัง

ปีงบประมาณ	รายได้ จัดเก็บเอง	รายได้ ที่รัฐจัดสรรให้	เงินอุดหนุนจาก รัฐบาล	รายได้รวม
2550	2,410,757.81	18,430,832.18	5,729,072	26,570,661.99
2551	2,511,750.14	14,865,832.15	11,789,468.82	29,167,051.11
2552	3,077,185.22	17,513,295.71	16,055,215.00	36,645,696.23

- เงินรายรับ – รายจ่ายจริง

ปีงบประมาณ	รายรับจริง	รายจ่ายจริง	เงินสะสมคงเหลือ
2550	26,570,661.99	22,418,662.81	8,961,758.01
2551	29,167,051.11	25,132,107.52	7,378,816.69
2552	36,645,696.23	31,097,261.03	8,918,272.20

***ข้อมูลจากงานการเงินและบัญชี กองคลัง เทศบาลตำบลเวียงพางคำ ณ มิถุนายน 2553

2.5 ศูนย์บริการประชาชน

1. ศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด (ศตส.เทศบาลตำบลเวียงพางคำ)
2. ศูนย์ อปพร.เทศบาลตำบลเวียงพางคำ
3. ศูนย์บริการร่วมด้านบรรเทาสาธารณภัยและศูนย์ประสานงานด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเทศบาลตำบลเวียงพางคำ (ศรภ.เทศบาลตำบลเวียงพางคำ)
4. ศูนย์เยาวชนเทศบาลตำบลเวียงพางคำ
5. ศูนย์กีฬาตำบลเวียงพางคำ
6. ศูนย์ส่งเสริมสุขภาพชุมชนเทศบาลตำบลเวียงพางคำ (ศสมช.เทศบาลตำบลเวียงพางคำ)
7. ศูนย์บูรณาการวัฒนธรรมสายใยชุมชนตำบลเวียงพางคำ
8. ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเทศบาลตำบลเวียงพางคำ
9. ศูนย์บริการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางการเกษตรและการอาชีพตำบลเวียงพางคำ (สบ.กต.เทศบาลตำบลเวียงพางคำ)
10. ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนตำบลเวียงพางคำ
11. ศูนย์บริการร่วมเทศบาลตำบลเวียงพางคำ
12. ศูนย์แจ้งเรื่องราวร้องทุกข์ ร้องเรียน
13. การให้บริการยืมใช้ห้องประชุม
14. การให้บริการเครื่องมือ อุปกรณ์อื่นๆ
15. การให้บริการน้ำสะอาดเพื่อการบริโภคและอุปโภค
16. การให้บริการช่วยดับเพลิง
17. หน่วยบริการประชาชน (ตำรวจเวียงพางคำ, ตำรวจหัวฝาย, ตำรวจหัวน้ำริน)
18. จุดปฏิบัติการเตรียมความพร้อมวิทยุชุมชนประชาคมตำบลเวียงพางคำ

2.6 ศักยภาพของชุมชน

- ผู้มีความรู้/ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านต่างๆ

ความรู้/ภูมิปัญญาท้องถิ่น	หมู่ 1	หมู่ 2	หมู่ 3	หมู่ 4	หมู่ 5	หมู่ 6	หมู่ 7	หมู่ 8	หมู่ 9	หมู่ 10	รวม (คน)
1. แพทย์แผนไทย/ สมุนไพร/หมอฟันบ้าน	4	1	2	3	2	4	-	1	3	1	23
2. การถนอมอาหาร	-	-	-	-	-	-	-	-	4	2	6
3. งานฝีมือ เช่น ช่างไม้ ช่าง ปั้น ช่างแกะ หัตถกรรมจัก สาน ทอผ้า	4	-	2	4	3	-	-	4	4	3	24
4. การเกษตร เช่น การเพาะปลูก ขยายพันธุ์ การปรับใช้เทคโนโลยี	2	-	1	-	1	4	-	4	3	2	17
5. ความเชื่อโหราศาสตร์/ ไสยศาสตร์	3	-	1	-	2	-	-	2	3	2	13
6. การบริหารจัดการกลุ่ม	1	-	1	2	2	3	-	1	3	1	14

***ข้อมูลจากงานพัฒนาชุมชน สำนักปลัด เทศบาลตำบลเวียงพางคำ ณ มิถุนายน 2553

- กลุ่มในตำบล

กลุ่ม/เครือข่ายภาคประชาชน	หมู่ 1	หมู่ 2	หมู่ 3	หมู่ 4	หมู่ 5	หมู่ 6	หมู่ 7	หมู่ 8	หมู่ 9	หมู่ 10	รวม (กลุ่ม)
1. กลุ่มออมทรัพย์สัจจะ/ ออมทรัพย์เพื่อการผลิต	-	1	-	-	1	1	-	1	1	-	5
2. กองทุนหมู่บ้าน	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10
3. กลุ่มสวัสดิการใน หมู่บ้าน/ร้านค้าสวัสดิการ	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	1
4. กลุ่มอาชีพ	3	1	1	3	1	4	-	2	7	1	23
5. โรงเรียน ชุมชน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1
6. เครือข่าย	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	2
7. กลุ่มอาสาสมัคร ได้แก่ อสม.,อปพร.,ชรบ	3	3	3	2	3	3	3	3	4	3	30
8. กลุ่มเยาวชน	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10
9. กลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1	-	-	-	-	1	1	-	-	1	4

กลุ่ม/เครือข่ายภาคประชาชน	หมู่ 1	หมู่ 2	หมู่ 3	หมู่ 4	หมู่ 5	หมู่ 6	หมู่ 7	หมู่ 8	หมู่ 9	หมู่ 10	รวม (กลุ่ม)
10. กลุ่มเกษตรกร	-	1	-	1	1	1	1	1	1	1	8
11. กลุ่มพัฒนาสตรี	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10
12. กลุ่มผู้สูงอายุ	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10
13. กลุ่มสภาวัดนธรรม	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10
14. กลุ่มพลังแผ่นดิน	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10
15. กลุ่มจักรยานสีแดง ด้าน ภัยยาเสพติดและ รักรัย สิ่งแวดล้อม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
16. กลุ่มกีฬา	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	10
17. กลุ่มรักสุขภาพ	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	1
18. กลุ่มองค์กรไร้พุง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1

***ข้อมูลจากงานพัฒนาชุมชน สำนักปลัด เทศบาลตำบลเวียงพางคำ ณ มิถุนายน 2553

บทที่ 3

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนา

แนวคิดในการกำหนดกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนา

ในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กรแล้ว การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นจำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงบริบทต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถพัฒนาไปได้อย่างต่อเนื่องในทิศทางที่เหมาะสมสอดคล้องกับแนวทางในการพัฒนาประเทศ ได้แก่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ / กลุ่มจังหวัด / จังหวัด / อำเภอ กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงราย นโยบายการบริหารของผู้บริหารท้องถิ่น และแผนชุมชน ซึ่งเป็นกรอบยุทธศาสตร์ที่เกิดจากกระบวนการระดมความคิดเห็นและร่วมกำหนดขึ้นจากผู้บริหารท้องถิ่นทุกแห่ง ประชาคมและผู้ที่เกี่ยวข้องต่างๆ ดังนี้

1. ปรัชญา “เศรษฐกิจพอเพียง”

“เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริที่แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดนานกว่า 25 ปี ตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจและเมื่อภายหลังได้ทรงเน้นย้ำแนวทางการแก้ไขเพื่อให้รอดพ้นและสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่างๆ

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาซึ่งถึงการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกๆ ระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศ ให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์

ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการควบคุมกันในตัวที่ตีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบและความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับ ให้มีสำนึกด้านคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริตและให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ในการดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญาและความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

เศรษฐกิจพอเพียงแบบพื้นฐาน และเศรษฐกิจพอเพียงแบบก้าวหน้า

1. เศรษฐกิจพอเพียงแบบพื้นฐาน คือ การพึ่งตนเองให้ได้โดยยึดหลักของความพอเพียง ทั้งทางความคิดและการกระทำในการดำเนินชีวิต ประกอบสัมมาอาชีพหาเลี้ยงตนเองอย่างสุจริต ไม่โลภ หรือไม่ตัดดวงในระดับที่เกินความต้องการ จนต้องเบียดเบียนผู้อื่น หากแต่เป็นการยึดมั่นในหลักการ ดำเนินชีวิตที่อยู่บนพื้นฐานของการรู้จักตนเองและการพัฒนาตนเองก่อนเป็นพื้นฐาน

2. เศรษฐกิจพอเพียงแบบก้าวหน้า คือ การแลกเปลี่ยน ร่วมมือ ช่วยเหลือกัน เพื่อให้ส่วนรวมได้รับประโยชน์ และนำไปสู่การพัฒนาชุมชน และสังคมให้เจริญอย่างยั่งยืน สามารถดำเนินควบคู่ไปกับหลักการเศรษฐกิจพอเพียงแบบพื้นฐาน ในลักษณะที่เกื้อกูลกันอย่างสมดุล กล่าวคือ การดำรงชีวิตในความเป็นจริงนั้น สมาชิกในแต่ละสังคมไม่สามารถดำเนินชีวิตด้วย

เศรษฐกิจพอเพียงแบบพื้นฐาน ที่เน้นหลักการพึ่งตนเองอย่างร้อยเปอร์เซ็นต์ได้แต่เพียงอย่างเดียว จึงต้องนำเอาหลักการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงแบบก้าวหน้าที่มุ่งส่งเสริมหลักแห่งการแบ่งปันกันและร่วมมือกัน กับสมาชิกคนอื่น ๆ ในสังคม ซึ่งเป็นการอยู่ร่วมกันในชุมชนอย่างสันติสุข และมีไมตรีต่อกัน

(ที่มา : คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

2. ยุทธศาสตร์ชาติ

2.1 การขจัดความยากจน

2.1.2 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

- การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคนให้มีความรู้คู่คุณธรรมและจริยธรรม เตรียมความพร้อมให้สอดคล้องกับการพัฒนาและแข่งขันของประเทศ
- การอนุรักษ์สืบทอดประเพณีวัฒนธรรมที่ดีงาม และพัฒนาภูมิปัญญาให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
- การเสริมสร้างสุขภาพของประชาชนอย่างครบวงจรและมีคุณภาพมาตรฐาน
- การเสริมสร้างความมั่นคงของชีวิตและทรัพย์สิน
- การเตรียมความพร้อมแก่สังคมเพื่อให้ ผู้สูงอายุ เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
- การพัฒนากรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองที่แข็งแรงและน่าอยู่

2.1.3 การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและแข่งขันได้

- การปรับโครงสร้างภาคเกษตร
- การปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม

- การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยว การบริการ และการค้า
- การบริหารการเงินการคลัง
- วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- การพัฒนาระบบโลจิสติกส์
- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- การพัฒนารัฐวิสาหกิจ
- การพัฒนาขีดความสามารถในการดำเนินยุทธศาสตร์ชาติ

1.4 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- การสร้างสมดุลของกรใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- การคุ้มครองและใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- การฟื้นฟูทรัพยากรดินและใช้ประโยชน์ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่
- การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ
- การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วมของ เอกชนและชุมชนท้องถิ่น
- การควบคุมมลพิษจากขยะ น้ำเสีย ฝุ่นละออง ก๊าซ กลิ่น และเสียง

1.5 การต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

1.6 การส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

- การปรับปรุงกฎหมาย
- การปรับปรุงกระบวนการยุติธรรม
- การพัฒนาระบบราชการ
- การป้องกันและปราบปรามทุจริต
- การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในภาคเอกชนและสังคม

1.7 การส่งเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม

- การพัฒนาประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมและสร้างความเข้มแข็งให้ กับกระบวนการประชาสังคม
- การส่งเสริมและพัฒนาด้านสิทธิมนุษยชนให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล
- การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น

1.8 การรักษาความมั่นคงของรัฐ

1.9 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

3. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 – 2554)

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

มุ่งพัฒนาสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (Green and Happiness Society) คนไทยมีคุณธรรม นำความรอบรู้ รู้เท่าทันโลก ครอบครัวยุติธรรม ชุมชนเข้มแข็ง สังคมสันติสุข เศรษฐกิจมีคุณภาพ เสถียรภาพและเป็นธรรม สิ่งแวดล้อมมีคุณธรรม และทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน อยู่ภายใต้ระบบบริหารจัดการประเทศที่มีธรรมาภิบาล ดำรงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และอยู่ในประชาคมโลกอย่างมีศักดิ์ศรี”

พันธกิจ

- (1) พัฒนาคอนให้มีคุณภาพ คุณธรรม นำความรอบรู้อย่างเท่าทัน
- (2) เสริมสร้างเศรษฐกิจให้มีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม
- (3) ดำรงความหลากหลายทางชีวภาพและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- (4) พัฒนาระบบบริหารจัดการประเทศให้เกิดธรรมาภิบาลภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

- 1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคน และสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้
 - (1.1) การพัฒนาคอนให้มีคุณธรรม นำความรู้ เกิดภูมิคุ้มกัน
 - (1.2) การเสริมสร้างสุขภาพของคนไทยให้มีสุขภาพแข็งแรงทั้งกายและใจ และอยู่ในสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่
 - (1.3) การเสริมสร้างคนไทยให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข
- 2) ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมเข้มแข็งของชุมชนและสังคมให้เป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศ
 - (2.1) การบริหารจัดการกระบวนการชุมชนเข้มแข็ง
 - (2.2) การสร้างความมั่นคงของเศรษฐกิจชุมชน
 - (2.3) การเสริมสร้างศักยภาพของชุมชน ในการอยู่ร่วมกันกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสันติและเกื้อกูล
- 3) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน
 - (3.1) การปรับโครงสร้างการผลิต เพื่อเพิ่มผลิตภาพและคุณค่าของสินค้าและบริการ บนฐานความรู้ และความเป็นไทย
 - (3.2) การสร้างภูมิคุ้มกันของระบบเศรษฐกิจ
 - (3.3) การสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรม และการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเป็นธรรม

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพและการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

(4.1) การรักษาฐานทรัพยากรและความสมดุลของระบบนิเวศ เพื่อรักษาสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์

(4.2) การสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต และการพัฒนาที่ยั่งยืน

(4.3) การพัฒนาคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพ และภูมิปัญญาท้องถิ่น

5) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศมุ่งเสริมสร้างความเป็นธรรมในสังคมอย่างยั่งยืน

(5.1) การเสริมสร้างและพัฒนาวัฒนธรรมประชาธิปไตย และธรรมาภิบาลให้เป็นส่วนหนึ่งของวิถีการดำเนินชีวิตในสังคมไทย

(5.2) เสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคประชาชน ให้สามารถเข้าร่วม ในการบริหารจัดการประเทศ

(5.3) สร้างภาคราชการที่มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล เน้นการบริการแทนการกำกับควบคุม และทำงานร่วมกับหุ้นส่วนการพัฒนา

(5.4) การกระจายอำนาจ การบริหารจัดการประเทศ สู่ภูมิภาค ท้องถิ่น และชุมชน เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

(5.5) ส่งเสริมภาคธุรกิจเอกชน ให้เกิดความเข้มแข็ง สุจริต และมีธรรมาภิบาล

(5.6) การปฏิรูปกฎหมาย กฎระเบียบ และขั้นตอนกระบวนการ เกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพื่อสร้างความสมดุลในการจัดสรรประโยชน์จากการพัฒนา

(5.7) การรักษาและเสริมสร้างความมั่นคง เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการประเทศสู่ภาพ และความยั่งยืน

4. แผนบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2552 - 2554 โดยนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภาวันจันทร์ที่ 29 ธันวาคม 2551

1) นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก

1.1) การสร้างความเชื่อมั่นและกระตุ้นเศรษฐกิจในภาพรวม เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นแก่ภาคประชาชนและเอกชนในการลงทุนและการบริโภค

1.2) การรักษาและเพิ่มรายได้ของประชาชน

1.3) การลดภาระค่าครองชีพของประชาชน

1.4) จัดตั้งคณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจ และคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กชอ.)

2) นโยบายความมั่นคงของรัฐ

- 2.1) ปกป้องและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์
- 2.2) เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศให้มีความพร้อมในการรักษาเอกราชอธิปไตย และบูรณภาพแห่งดินแดน
- 2.3) เสริมสร้างสันติภาพของการอยู่ร่วมกันกับประเทศเพื่อนบ้าน
- 2.4) แก้ไขปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมืองทั้งระบบไม่ให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคง
- 2.5) เสริมสร้างศักยภาพในการจัดการกับปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ

3) นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

- 3.1) นโยบายการศึกษา
- 3.2) นโยบายแรงงาน
- 3.3) นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน
- 3.4) นโยบายศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม
- 3.5) นโยบายความมั่นคงของชีวิตและสังคม

4) นโยบายเศรษฐกิจ

- 4.1) นโยบายการบริหารเศรษฐกิจมหภาค
- 4.2) นโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ
- 4.3) นโยบายโครงสร้างพื้นฐาน และระบบบริหารจัดการขนส่งมวลชน สินค้าและบริการ
- 4.4) นโยบายพลังงาน
- 4.5) นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ

5) นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- 5.1) กลุ่มครองและอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า ทรัพยากรดิน ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรธรณี ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง รวมทั้งฟื้นฟูอุทยานทางทะเลอย่างเป็นระบบ
- 5.2) กลุ่มครองและฟื้นฟูพื้นที่อนุรักษ์ที่มีความสำคัญเชิงระบบนิเวศ เพื่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ
- 5.3) จัดให้มีระบบป้องกัน รวมทั้งเตือนภัยและบรรเทาความเดือดร้อนแก่ผู้ประสบภัยธรรมชาติ
- 5.4) ควบคุมและลดปริมาณของเสียที่กลายเป็นมลพิษทั้งในรูปขยะ ขยะอันตราย มลพิษทางอากาศ กลิ่น เสียง และน้ำเสีย
- 5.5) พัฒนาองค์ความรู้ในการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 5.6) ปรับปรุงกลไกการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์

6) นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

6.1) ส่งเสริมและสนับสนุนโครงการวิจัยตามแนวพระราชดำริ การวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทั้งงานวิจัยขั้นพื้นฐานและงานวิจัยประยุกต์

6.2) เร่งรัดผลิตบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและบุคลากรด้านการวิจัยให้สามารถตอบสนองความต้องการของภาคการผลิต

6.3) ปฏิรูประบบการวิจัยและพัฒนาของประเทศ

7) นโยบายการต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

7.1) พัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านในทุกมิติและทุกระดับ

7.2) ส่งเสริมความร่วมมือเพื่อสร้างความแข็งแกร่งของอาเซียน ในวาระที่ไทยดำรงตำแหน่งประธานอาเซียน และบรรลุการจัดตั้งประชาคมอาเซียนตามกฎบัตรอาเซียน

7.3) ส่งเสริมความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับประเทศมุสลิมและองค์กรมุสลิมระหว่างประเทศ

7.4) กระชับความร่วมมือและความเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์กับประเทศที่มีบทบาทสำคัญของโลกและประเทศคู่ค้าของไทยในภูมิภาคต่าง ๆ

7.5) ส่งเสริมการมีบทบาทร่วมกับประชาคมโลก ในเรื่องการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ

7.6) สนับสนุนการเข้าร่วมในข้อตกลงระหว่างประเทศทั้งทวิภาคีและพหุภาคีที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศ

7.7) ส่งเสริมการรับรู้และความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในโลกที่มีผลกระทบต่อประเทศไทย

7.8) สร้างความเชื่อมั่นของต่างประเทศต่อประเทศไทยและการเข้าถึงระดับประชาชนเป้าหมายเชิงนโยบายและตัวชี้วัด

7.9) กู้มครองและส่งเสริมสิทธิและผลประโยชน์ของคนไทย แรงงานไทย และภาคธุรกิจเอกชนไทยในต่างประเทศ และสนับสนุนการสร้าง ความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนในต่างประเทศ

8) นโยบายการบริหารจัดการที่ดี

8.1) ประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน

8.2) กฎหมายและการยุติธรรม

8.3) ส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารจากทางราชการและสื่อสาธารณะอื่นได้อย่างกว้างขวาง ถูกต้อง เป็นธรรม และรวดเร็ว

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 (กลุ่มล้านนา)

(เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง ลำพูน พะเยา แพร่ น่าน แม่ฮ่องสอน)

วิสัยทัศน์ของกลุ่มจังหวัด

“ ศูนย์กลางการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวสู่สากล โดดเด่นวัฒนธรรมล้านนา สังคมน่าอยู่ทุกถิ่นที่ ”

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 (พ.ศ. 2553 – 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก	ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์
1. ยุทธศาสตร์การพัฒนที่ยั่งยืน : เป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดให้ยั่งยืน	1.1 พัฒนาระบบสุขภาพมนุษย์ คุณภาพชีวิต ดำรงฐานวัฒนธรรมและทุนทางสังคมของล้านนา	- ประชาชนมีความรู้มีคุณภาพที่ดี ครอบคลุม ชุมชน สังคมมีความมั่นคง เข้มแข็ง
	1.2 ดำรงความเป็นฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี	- คืนความสมบูรณ์ของทรัพยากรดิน น้ำ ป่าไม้ และรักษาระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
2. ยุทธศาสตร์ปรับตัว : เพิ่มมูลค่าให้กับฐานเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด	2.1 เสริมศักยภาพและยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของภูมิภาค	- เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่สากลและสามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
	2.2 พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรสู่ระบบเกษตรปลอดภัยและส่งเสริมการเกษตรมูลค่าเพิ่ม	- เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยของประเทศ - ยกระดับราคาผลผลิตสินค้าทางเกษตรและฐานะเกษตรกรให้ดีขึ้น
3. ยุทธศาสตร์เชิงรุก : ส่งเสริมการค้า การลงทุน และฐานเศรษฐกิจใหม่ที่มีศักยภาพ	3.1 ส่งเสริมการค้า การลงทุนเชื่อมโยงกลุ่มประเทศ GMS และประเทศอื่น ๆ	- เป็นฐานการค้า การลงทุนเชื่อมโยงกลุ่มประเทศ GMS และประเทศอื่น ๆ - เพิ่มมูลค่าการค้าการลงทุนและรายได้กลุ่มจังหวัด
	3.2 พัฒนาระบบ Logistic เชื่อมโยงเส้นทางเศรษฐกิจกลุ่มประเทศ GMS	- มีความพร้อมในระบบ Logistic เชื่อมโยงสนับสนุนการค้าการลงทุน และการท่องเที่ยวกับกลุ่มประเทศ GMS

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเชียงราย

วิสัยทัศน์จังหวัดเชียงราย

“เชียงรายประตูทองของวัฒนธรรมล้านนาและการค้าสู่สากล”

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ

กลยุทธ์

- กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยวและบริการ
- กลยุทธ์ที่ 2 สร้างความเข้มแข็งให้กับภาคการเกษตรแบบครบวงจร
- กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาระบบการจัดการแหล่งน้ำและพื้นที่ลุ่มน้ำ เพื่อใช้ประโยชน์ได้เต็ม

ศักยภาพ

- กลยุทธ์ที่ 4 โครงการขยายผลเพื่อสนองโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริตามหลัก

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

- กลยุทธ์ที่ 5 เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาด การค้าและการลงทุน
- กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาระบบ Logistics รองรับการเชื่อมโยง NSEC ตามกรอบความร่วมมือ

GMS

- กลยุทธ์ที่ 7 พัฒนาผลิตภาพ (Productivity) การอุตสาหกรรมเชิงบูรณาการ เพื่อลดต้นทุน เพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า
- กลยุทธ์ที่ 8 สนับสนุนการผลิตและการใช้พลังงานทดแทน
- กลยุทธ์ที่ 9 พัฒนาระบบ โครงสร้างพื้นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและเพิ่มขีด

ความสามารถในการแข่งขัน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคม

กลยุทธ์

- กลยุทธ์ที่ 1 ดำรงฐานวัฒนธรรม ศาสนา ศิลปะและทุนทางสังคมของล้านนา
- กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมการจัดการศึกษาทั้งระบบเชิงบูรณาการเพื่อรองรับฐานเศรษฐกิจ และ

สังคมการเรียนรู้

- กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาระบบและบริหารจัดการด้านแรงงาน
- กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมงานสาธารณสุขและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
- กลยุทธ์ที่ 5 ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาการกีฬาและนันทนาการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

- กลยุทธ์ที่ 1 อนุรักษ์ ป่าไม้ และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรป่าไม้ พืช ดิน และน้ำ

- กลยุทธ์ที่ 2 ควบคุมและลดปริมาณของเสียที่กลายมาเป็นมลพิษทั้งในรูปแบบ ขยะอันตราย
มลพิษทางอากาศ กลิ่น เสียง และน้ำเสีย
- กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาการความรู้ในการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- กลยุทธ์ที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์การรักษาความมั่นคงและความสงบ

กลยุทธ์

- กลยุทธ์ที่ 1 เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในพื้นที่ปกติและพื้นที่ชายแดน
- กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาการร่วมมือชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน
- กลยุทธ์ที่ 3 บูรณาการการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
- กลยุทธ์ที่ 4 เสริมสร้างชุมชนเข้มแข็ง และรักถิ่นเกิด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ

กลยุทธ์

- กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมธรรมาภิบาลเพื่อการบริหารจัดการภาครัฐที่ดี
- กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ
- กลยุทธ์ที่ 3 เพิ่มขีดสมรรถนะของบุคลากรภาครัฐเพื่อการบริการที่ดี
- กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมสื่อและการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

7. ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงราย

1. การขจัดความยากจน

- พัฒนาส่งเสริมรายได้เฉลี่ยให้มีอัตราที่สูงขึ้นและมีมาตรฐาน
- ส่งเสริมอาชีพและพัฒนาผลิตภัณฑ์ของกลุ่มอาชีพต่างๆ เพื่อยกระดับมาตรฐานให้เป็นสินค้า OTOP คู่สากล
- ส่งเสริมแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง และการเกษตรตามทฤษฎีใหม่
- ส่งเสริมให้มีมาตรการทางตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์ของกลุ่มอาชีพและผลผลิตทางการเกษตรที่มีอยู่ในจังหวัด
- ส่งเสริมการจ้างแรงงานและการสร้างอาชีพ
- ส่งเสริมการแก้ไขปัญหาความยากจนตามนโยบายของรัฐ

2. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- การพัฒนาระบบคมนาคมและสาธารณูปโภคและส่งเสริมให้จังหวัดเชียงรายเป็นเมืองน่าอยู่
- พัฒนาด้านการคมนาคมให้มีความเชื่อมต่อทั่วทั้งจังหวัด

3. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สังคมและการเมือง

- ส่งเสริมด้านการศึกษา
- ส่งเสริมด้านศาสนา
- ส่งเสริมด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ส่งเสริมด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม
- ส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ส่งเสริมด้านสาธารณสุข การกีฬาและนันทนาการ
- ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- ส่งเสริมการสังคมสงเคราะห์
- ส่งเสริมการแก้ไขปัญหาคดี สตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคมเยาวชน
- พัฒนาความเท่าเทียมกันของคุณภาพชีวิตในชุมชนเมืองและชนบท
- ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างสร้างสรรค์

4. การพัฒนาเศรษฐกิจ

- ส่งเสริมอุตสาหกรรมและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
- ส่งเสริมอุตสาหกรรมเพื่อการค้าชายแดน
- ส่งเสริมการกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจให้เกิดความสมดุลทั่วทั้งจังหวัด
- ส่งเสริมแหล่งงานและสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว
- ส่งเสริมธุรกิจบริการให้มีมาตรฐานสู่ระดับสากล
- พัฒนาจังหวัดเชียงรายเป็นศูนย์กลางพัฒนาการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ

5. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และใช้ชีวิตร่วมกับธรรมชาติอย่างอนุรักษ์
- พัฒนาแหล่งน้ำให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ
- ส่งเสริมการจัดการด้านขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและการบำบัดน้ำเสีย
- กำหนดนโยบายและวางแผนการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ
- ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

6. ส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

- ปรับปรุงระบบการให้บริการประชาชนให้ได้รับความสะดวก รวดเร็วและเป็นธรรม
- พัฒนาบริการด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (E – Service)
- ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนและเปิดช่องทางการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนอย่างกว้างขวาง

- พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรให้มีประสิทธิภาพพร้อมที่จะบริการประชาชนอย่างถูกต้องรวดเร็ว
 - การพัฒนาคุณธรรม การป้องกันปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน
 - การพัฒนาเครื่องมือ เครื่องใช้และสถานที่ในการบริการ
7. การส่งเสริมการรักษาความมั่นคงของรัฐ

8. นโยบายการพัฒนาของผู้บริหารท้องถิ่น

1. นโยบายการพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร

มีนโยบายมุ่งเน้นที่จะพัฒนา เพื่อเพิ่มศักยภาพในการปรับปรุงระบบการให้บริการประชาชน จัดระบบการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว ถูกต้อง และเป็นธรรม เพื่อให้บริการประชาชนในเรื่องต่าง ๆ (ONE STOP SERVICE) พัฒนาศูนย์บริการประชาชน อุปกรณ์ และสถานที่ปฏิบัติงานให้ทันสมัยรองรับการขยายโอกาสจากภาครัฐ ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และเข้าใจในกิจการของท้องถิ่น ให้ประชาชนเป็น ศูนย์กลางในการพัฒนา มีส่วนรวมในกิจการขององค์กรตลอดจนเสริมสร้างวัฒนธรรมในการทำงานให้แกบุคลากรท้องถิ่นให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด มุ่งเน้นให้องค์กรแห่งธรรมาภิบาลในการให้บริการประชาชน โดยมีแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

1.1) ส่งเสริมด้านการเมือง การปกครอง ตามระบอบประชาธิปไตย โดยมุ่งเน้นให้ประชาชนเขามามีส่วนรวมในกิจกรรมต่าง ๆ ของเทศบาล สร้างจิตสำนึกให้ชุมชนปกครองตนเองภายใต้หลักธรรมาภิบาล (GOOD GOVERNANCE) หรือยึดหลักหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี กล่าวคือ ยึดคุณลักษณะสำคัญของกลไกการบริหารจัดการที่ดี 6 ประการ ได้แก่ **หลักความรับผิดชอบ** โดยตระหนักถึงสิทธิหน้าที่การมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจในปัญหาของท้องถิ่น มีความกล้าหาญที่จะรับผิดชอบต่อผลจากการกระทำ **หลักคุณธรรม** คือยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม ยึดหลักซื่อสัตย์สุจริต ขยันอดทน มีระเบียบวินัย **หลักการมีส่วนร่วม** โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และร่วมตัดสินใจในการพัฒนาท้องถิ่น **หลักความคุ้มค่า** โดยบริหารจัดการทรัพยากรที่มีจำกัดให้มีประโยชน์อย่างประหยัดคุ้มค่าเกิดประโยชน์สูงสุด และสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน **หลักความโปร่งใส** คือเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ให้ประชาชนเข้าถึงได้สะดวกและมีส่วนร่วมตรวจสอบความถูกต้องในการดำเนินงาน **หลักนิติธรรม** โดยตรากฎหมาย กฎข้อบังคับต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม

1.2) พัฒนาและปรับปรุงการให้บริการแก่ประชาชนผู้มาติดต่อราชการ จัดให้มีการบริการประชาชนแบบเบ็ดเสร็จ ณ จุดบริการเดียว การลดขั้นตอนในการทำงาน การจัดหาวัสดุครุภัณฑ์ที่จำเป็นเพื่อให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.3) ส่งเสริมและสร้างขวัญกำลังใจ ความสามัคคีให้เกิดขึ้นกับบุคลากรภายในองค์กร ทั้งฝ่ายการเมือง ฝ่ายประจำ โดยบริหารงานบนพื้นฐานของความถูกต้อง ยุติธรรมและความโปร่งใส โดยยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณของข้าราชการและนักการเมือง รวมทั้งพัฒนาคุณภาพและศักยภาพของบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ มีจิตสำนึกต่อการปฏิบัติหน้าที่ และการให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็วและถูกต้อง ตามระเบียบขั้นตอนและกฎหมาย

1.4) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดเวทีประชาคมในทุกระดับ เพื่อให้ประชาชนเขามีส่วนรวมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบในกระบวนการของการพัฒนา และพร้อมที่จะได้รับการตรวจสอบจากประชาชนและสังคมโดยรวม เพื่อป้องกันปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบ

1.5) ส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของเทศบาล กิจกรรมที่เทศบาลได้จัดทำขึ้น โดยจัดตั้งศูนย์ประชาสัมพันธ์ตามชุมชน พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารให้มีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นแรงจูงใจให้ประชาชนเขามีส่วนรวม และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ

2. นโยบายการพัฒนาด้านสังคม

เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริงเกิดการมีส่วนร่วมในชุมชนทุกระดับ พร้อมเสริมสร้างสวัสดิการที่ดีและกิจกรรมการสังคมสงเคราะห์ การส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส โดยมีแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

2.1) ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนาระบบการจัดสวัสดิการสังคม การสังคมสงเคราะห์แก่ประชาชนอย่างเสมอภาค และเท่าเทียมกัน เพื่อให้ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม เด็ก สตรี ผู้พิการ คนชรา ได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างทั่วถึง

2.2) ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานเกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน การควบคุมและระวังโรคติดต่อ จัดตั้งศูนย์บริการสาธารณสุขแบบครบวงจร มีสถานที่ออกกำลังกายที่พักผ่อนสวนสาธารณะ มีอาหารบริโภคที่ปลอดภัย โดยดำเนินการจัดหาวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานร่วมกับอาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐานชุมชน (อสม.) สถานีอนามัย บ้านพหุมี และโรงพยาบาลแมสสาย ,การจัดหน่วยสุขภาพตรวจเยี่ยมชุมชน, การจัดชุดรับส่งผู้ป่วย อุบัติเหตุฉุกเฉินการจัดตั้งหน่วยกู้ชีพ,การจัดหน่วยกู้ภัย “หนึ่งตำบล หนึ่งทีมกู้ภัย”

2.3) พัฒนาปรับปรุงระบบการกำจัดขยะมูลฝอย โดยเน้นให้ประชาชนเขามีส่วนรวมในการดำเนินการอย่างเป็นระบบ รวมบริหารจัดการบ่อกำจัดขยะรวมของอำเภอแมสสายร่วมกับเทศบาล ตำบลแมสสาย และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ การสร้างจิตสำนึกในการรักษาความสะอาดเรียบร้อยของ บ้านเมือง การจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน รองรับการพัฒนาของเมืองแมสสาย เมืองทองเที่ยวตามแนวชายแดน

2.4) การส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานในรูปแบบ “ประชาคมเทศบาล”

3. นโยบายการพัฒนาดานการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ

มีนโยบายมุ่งเน้นที่จะจัดระบบการศึกษาในระดับอนุบาล เด็กก่อนวัยเรียนและพัฒนาการศึกษาทั้งในและนอกระบบ สนับสนุนให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจในวัฒนธรรม และจารีตประเพณีอันดีงามเสริมสร้างจิตสำนึก และความรับผิดชอบในการปฏิบัติตนต่อสังคม ภายใต้ความหลากหลายทางวัฒนธรรมตลอดจนฟื้นฟูและรักษาเอกลักษณ์ของท้องถิ่น โดยการสนับสนุน กิจกรรมทางศาสนาของประชาชนทุกศาสนา ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถด้านกีฬาแก่เยาวชนในชุมชนอย่างทั่วถึง พร้อมให้เยาวชนและผู้ที่สนใจได้รับการฝึกฝน เพื่อพัฒนาทักษะทางด้านกีฬาอย่างมีระบบนำไปสู่การพัฒนาที่ถูกต้อง ปรับปรุงศูนย์เยาวชนตำบลให้เกิดความหลากหลายในกิจกรรมต่างๆ เช่น ดานดนตรีสากล ดนตรีพื้นบ้าน ศูนย์เทคโนโลยีและสารสนเทศ กิจกรรมนันทนาการที่ทั่วถึงมอบให้แก่ประชาชน เนนกระบวนการมี

สวนรวม การเรียนรู้ร่วมกันของชุมชน โดยมีแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

3.1) ส่งเสริมสนับสนุนและยกระดับการศึกษาของเด็ก เยาวชน ประชาชนทั่วไป ทั้งในและนอกระบบโรงเรียนตามอำนาจขอบเขตที่กฎหมายกำหนด เตรียมความพร้อมด้านบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน และพัฒนาระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจัดเป็นโรงเรียนเทศบาล ระดับอนุบาล การ ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน โดยใช้ระบบคุณธรรมและวิถีชีวิตของชุมชนเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงความร่วมมือของสถาบันครอบครัว สถาบันทางศาสนา สถาบันทางการศึกษา และสถาบันทางสังคม พร้อมทั้งพัฒนาคุณภาพการศึกษาระบบเครือข่ายของท้องถิ่น

3.2) สนับสนุนการศึกษอาบรมของประชาชน การส่งเสริมพัฒนาเด็กเยาวชนได้รับโอกาสในการศึกษาต่อในระดับสูงแล้วนำความรู้ความสามารถกลับมาพัฒนาท้องถิ่น การจัดตั้งศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสาร งานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

3.3) ส่งเสริมและสนับสนุนศูนย์บูรณาการวัฒนธรรมไทยสายใยชุมชน สถาบันทางศาสนา ให้เป็นแหล่งเรียนรู้และสืบคน เพื่อสืบทอดวัฒนธรรมของท้องถิ่นอย่างยั่งยืน การสร้างองค์ความรู้ สืบคน ปราชญ์ชาวบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้ชุมชนต่าง ๆ ได้เขามีสวนรวมในการถ่ายทอดความรู้ภูมิปัญญาพื้น บ้าน แก่เด็กและเยาวชน การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีงาม

3.4) ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาและนันทนาการต่าง ๆ จัดตั้งศูนย์เยาวชนเทศบาล ตำบลเวียงพางคำ เป็นแหล่งเรียนรู้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เสริมสร้างประสบการณ์ในการดำเนินงานดานต่าง ๆ การจัดตั้งชมรมกีฬาและนันทนาการ จัดหาและบำรุงรักษาอุปกรณ์กีฬา สถานที่ออกกำลังกาย และ พักผ่อนหย่อนใจชุมชน

4. นโยบายการพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และรักษาความสงบเรียบร้อย

มีนโยบายมุ่งเน้นที่จะให้บริการประชาชนทุกระดับ และให้ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน และการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยเน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยประสานความร่วมมือทุกภาคส่วนในลักษณะเครือข่ายความร่วมมือในการปฏิบัติงานให้เกิดความผาสุกและเกิดความมั่นคงในชีวิตทรัพย์สิน โดยมีแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

4.1) พัฒนาระบบรักษาความสงบเรียบร้อยแก่ชุมชน พัฒนาศักยภาพเครือข่ายอาสาสมัคร อปพร. ชรบ., ตำรวจชุมชน, ทหารกองหนุน-กองกำลังประชาชน ประสานความร่วมมือชมรมกำนัน-ผู้ใหญ่บ้านดูแลการรักษาความสงบเรียบร้อยของหมู่บ้าน ชุมชน

4.2) การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปัญหายาอาชญากรรมโดยเน้นชุมชนมีส่วนร่วม การจัดตั้งศูนย์ประสานงานการรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเมืองชายแดน วมปฏิบัติหน้าที่กับศูนย์ อปพร. ในแต่ละหมู่บ้าน การจัดตั้งสายตรวจรห้วง อปพร. กับอาสาสมัครตำรวจชุมชน ,การประสานงานระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นข้างเคียง

4.3) การจัดหาให้มีเครื่องมือเครื่องใช้ในการดับเพลิง การป้องกันรักษาความสงบเรียบร้อย ให้มีมาตรฐาน ครบถ้วน ส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้แก่ราษฎร สร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชน และการประกอบธุรกิจของนักลงทุนในเมืองชายแดน มากยิ่งขึ้น

4.4) การจัดทำระบบข้อมูลชุมชน ในการสำรวจสภาพพื้นที่ การอยู่อาศัยของประชาชน ในแต่ละหมู่บ้าน ชุมชน เพื่อจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย แผนการรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชน และการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการเพื่อเอาชนะยาเสพติดอย่างจริงจัง

5. นโยบายการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การส่งเสริมการลงทุนการพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว

มีนโยบายมุ่งเน้นที่จะส่งเสริมการพัฒนาเสริมสร้างเศรษฐกิจพื้นฐานครัวเรือนและชุมชน เพื่อสร้างความมั่นคงด้านการประกอบอาชีพ และยกระดับรายได้ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน โดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง ปรับปรุงและพัฒนาสินค้าในภาคเกษตรและอุตสาหกรรม เพิ่มศักยภาพแก่เกษตรกรและการผลิตให้ได้คุณภาพมาตรฐาน ปรับปรุงศักยภาพการจัดเก็บรายได้ และเร่งพัฒนาเพิ่มศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในท้องถิ่นอย่างครบวงจร โดยมีแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

5.1) พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้มีความสมดุล สอดคล้องแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

5.2) ส่งเสริมสนับสนุนการประกอบอาชีพและสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าและบริการ เพื่อยกระดับรายได้สนับสนุนกิจกรรมของกลุ่มอาชีพต่าง ๆ มุ่งกระจายรายได้สู่ประชาชนอย่างทั่วถึง โดยมุ่งหวังให้ประชาชนในท้องถิ่นมีงานทำตลอดฤดูกาล

5.3) พัฒนาระบบการในการผลิตและพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ชุมชน พร้อมทั้งพัฒนาแหล่งการตลาดเพื่อรองรับการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ เพิ่มศักยภาพเกษตรกรในการเพิ่มผลผลิต สนับสนุนสินค้าภาคเกษตรและอุตสาหกรรมควบคู่กับพัฒนาเมืองในนาอยู่ และปลอดภัย เพื่อสร้างความมั่นใจแก่นักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการดานบริการ และดำเนินการพัฒนาปรับปรุงปัจจัยพื้นฐาน เพื่อรองรับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจทุกดานอย่างมีระบบ

5.4) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเมืองชายแดนให้มีศักยภาพสอดคล้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่น สร้างงานเสริมรายได้เพิ่มขึ้นให้กับประชาชนและชุมชน

6. นโยบายการพัฒนาดานโครงสร้างพื้นฐาน

มีนโยบายมุ่งเน้นที่จะพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอย่างมีระบบเร่งรัดพัฒนาดานสาธารณูปโภค สาธารณูปการและบริการสาธารณะทุกดานให้มีคุณภาพใดมาตรฐาน สนองต่อการพัฒนาศักยภาพและสภาพแวดล้อมทางกายภาพของเมือง อันจะเป็นส่วนสำคัญในการเพิ่มความสะดวกในการดำรงชีวิต การคมนาคม สัญจรไปมาและการประกอบอาชีพของประชาชน โดยมีแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

6.1 เร่งพัฒนาเครือข่ายระบบโครงสร้างพื้นฐานของหมู่บ้านและ เชื่อมโยงกับทุกตำบลให้มีความสะดวกสบาย ปลอดภัย ทั้งดานสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้ใดคุณภาพ มีมาตรฐานรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจและเมืองชายแดน

6.2 การพัฒนาระบบผังเมือง การควบคุมอาคาร ระบบการจราจร ถนนเลีย้งเมือง ถนนสายหลักสะพาน ท่อระบายน้ำ ระบบประปา การบำรุงรักษาสิ่งสาธารณูปโภค สาธารณูปการและสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ พร้อมปรับปรุงภูมิทัศน์ของหมู่บ้าน ชุมชนให้ครบทุกพื้นที่

7. นโยบายการพัฒนาดานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มีนโยบายมุ่งเน้นที่จะเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชน ในการปรับปรุงบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่เป็นไปอย่างยั่งยืน ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน ครอบคลุมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม พัฒนabanเมืองในนาอยู่นาอาศัย มีทรัพยากรธรรมชาติที่พอเพียงเหมาะสมต่อ การนำมาใช้ประโยชน์ ภายใต้การรักษาความสมดุลของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

7.1) การเสริมสร้างจิตสำนึกและตระหนักในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

7.2) การป้องกันการทำลาย การบำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

7.3) พัฒนาสิ่งแวดล้อมโดยการบริหารจัดการ กิจกรรมการสนับสนุนระบบกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

7.4) รณรงค์การขุดลอกวัชพืช คลองที่ส่งน้ำใช้ในการเกษตร ขุดลอกลำเหมืองเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วม

7.5) ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และเพื่อการเกษตร ปรับปรุงพัฒนาพื้นที่ เพื่อการอนุรักษ์ให้เกิดการใช้ที่ดินอย่างมีระบบ สร้างความเข้าใจและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ การอนุรักษ์แหล่งเรียนรู้โบราณสถาน ป่าไม้ ภายใต้อิทธิพลจิตสำนึก และรับผิดชอบในสิ่งแวดล้อม โดยทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

3.3 ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

3.3.1 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชน

ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลเวียงพางคำ ได้มีการจัดประชุมผู้บริหารและฝ่ายต่าง ๆ ในเทศบาลตำบลเวียงพางคำเพื่อเป็นการระดมความคิดและกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในหลายๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเทศบาลตำบลเวียงพางคำ

ดำเนินการตามโครงการจัดเวทีประชาคม โดยทางเทศบาลตำบลเวียงพางคำได้ออกประชุมประชาคมหมู่บ้าน ทั้ง 10 หมู่บ้าน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมประเด็นปัญหา สาเหตุของปัญหาและความต้องการของประชาชนในการแก้ไขปัญหาด้านต่างๆ ซึ่งประกอบด้วย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านความมั่นคงและความสงบ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการ และความต้องการของประชาคมในด้านอื่นๆ

เมื่อได้ดำเนินการประชุมประชาคมครบทั้ง 10 หมู่บ้านแล้ว จึงจัดประชุมประชาคมในระดับตำบลเพื่อรวบรวมปัญหาความต้องการในภาพรวมของตำบลอีกครั้งหนึ่ง จากนั้นจึงได้จัดประชุมคณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลเพื่อหารือการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา พ.ศ. 2554 – 2558 และแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2554 - 2556) ของเทศบาลตำบลเวียงพางคำ โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมซึ่งเป็นการต่อยอดจากการประชุมประชาคมที่กล่าวมาแล้วข้างต้น โดยเป็นการวิเคราะห์ถึงปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ไขปัญหา ภายใต้อิทธิพล 6 ยุทธศาสตร์ของนโยบายการพัฒนาเทศบาลตำบลเวียงพางคำ ซึ่งประกอบด้วย ด้านคนและสังคม ด้านความมั่นคงและการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านเศรษฐกิจ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการเมืองการบริหาร และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อระดมความคิดเห็นของสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา โดยใช้ SWOT Analysis เป็นเครื่องมือในการประชุม นอกจากนี้ ยังได้ดำเนินการจัดลำดับความสำคัญของยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา จากการกำหนดลำดับความสำคัญของโครงการและกิจกรรมที่จะต้องดำเนินการใน 3-5 ปีข้างหน้า และในแต่ละปีของการพัฒนา

จากผลการประชุมประชาคมที่ผ่านมา นำมาสรุปปัญหา สาเหตุ แนวทางแก้ไข ความต้องการของประชาชนได้ดังนี้

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	ความต้องการ/แนวทางแก้ไขปัญหา	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
1. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน 1.1 ปัญหาการคมนาคม	- ถนนภายในตำบลส่วนใหญ่เป็นถนน	- ก่อสร้างถนนที่ได้มาตรฐานให้	- ก่อสร้างถนน คสล. ลาดยาง ในสายหลักของหมู่บ้านและตำบล ปรับปรุงซ่อมแซมถนน

	<p>หินคลุกและลูกรัง เป็นหลุมบ่อ การคมนาคมไม่สะดวก</p>	<p>ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน รวมทั้งซ่อมแซมและปรับปรุงถนนเดิมให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ</p>	<p>ลูกรัง, หินคลุก, คสล. ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน</p>
<p>1.2 ปัญหาการขยายเขตไฟฟ้า</p>	<p>- ราษฎรในบางหมู่บ้าน ยังมีไฟฟ้าใช้ไม่เพียงพอและครบทุกครัวเรือน</p> <p>- การติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะของหมู่บ้านยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ</p>	<p>- ดำเนินการขยายเขตไฟฟ้าให้ครบถ้วนทุกครัวเรือน</p> <p>- จัดให้มีไฟฟ้าสาธารณะเพิ่มขึ้นทุกหมู่บ้าน และปรับปรุงซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน</p>	<p>- สามารถขยายเขตไฟฟ้าภายในหมู่บ้านได้ครบถ้วนทุกหมู่บ้านและทุกครัวเรือน</p> <p>- ประชาชนทุกหมู่บ้านมีไฟฟ้าสาธารณะติดตั้งในจุดที่ล่อแหลมแก่การเกิดภัยอันตรายและในบริเวณชุมชน รวมทั้งมีการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี</p>
<p>1.3 ปัญหาการสื่อสารและคมนาคม</p>	<p>- การมีโทรศัพท์สาธารณะไม่ทั่วถึงและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน</p> <p>- การขยายเขตโทรศัพท์พื้นฐาน (โทรศัพท์บ้าน) ยังไม่ทั่วถึงและเพียงพอ</p> <p>- หอกระจายข่าวและเสียงตามสายยังไม่ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน</p>	<p>- ติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะในทุกหมู่บ้าน</p> <p>- ขยายเขตโทรศัพท์พื้นฐานให้ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน</p> <p>- ติดตั้งหอกระจายข่าวและเสียงตามสายในทุกหมู่บ้านของตำบล</p>	<p>- ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะและขยายเขตโทรศัพท์พื้นฐานให้ครอบคลุมทุกหมู่บ้านภายในตำบล</p> <p>- ดำเนินการติดตั้งหอกระจายข่าวและเสียงตามสายในทุกหมู่บ้านเพื่อให้ประชาชนมีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมากยิ่งขึ้น</p>
<p>1.4 ปัญหาการขาดเอกสารสิทธิในที่ดินทำกิน</p>	<p>- การออกโฉนดที่ดินยังไม่ทั่วถึงและครบถ้วน</p> <p>- ราษฎรทำกินในที่ดินไม่มีเอกสารสิทธิ</p> <p>- การสำรวจและ</p>	<p>- มีการออกโฉนดที่ดินให้แก่ราษฎรในพื้นที่อย่างทั่วถึง</p> <p>- ราษฎรมีสสิทธิในการถือครองและทำกินในที่ดินอย่างถูกต้อง</p>	<p>- ดำเนินการให้ราษฎรมีโฉนดที่ดินอย่างถูกต้องเพิ่มมากขึ้น</p> <p>- ดำเนินการให้ราษฎรสามารถมีสิทธิในที่ดินอย่างถูกต้องเพิ่มมากขึ้น</p> <p>- สามารถตรวจสอบและลงทะเบียนที่สาธารณะประโยชน์ได้ถูกต้องและชัดเจน</p>

	ลงทะเบียนที่ สาธารณะประโยชน์ ของรัฐยังไม่ เรียบร้อย	- มีการสำรวจและ ลงทะเบียนที่ สาธารณะประโยชน์ ให้ถูกต้องครบถ้วน	
2.ปัญหาด้าน เศรษฐกิจ 2.1 ปัญหาการ รวมกลุ่มของ เกษตรกร	- การขาดผู้นำที่มี ความรู้ความสามารถ ในด้านการเกษตร - เกษตรกรไม่มีความ มั่นใจในการ รวมกลุ่มเพื่อแก้ไข ปัญหา - เกษตรกรขาด เงินทุนในการบริหาร กิจกรรมของกลุ่ม	- ผู้นำที่มีความรู้ ความสามารถในด้าน การเกษตรอย่าง แท้จริง เพื่อสร้าง ความมั่นใจในการ รวมกลุ่มและร่วมกัน แก้ไขปัญหา - มีการสนับสนุน เงินทุนเพื่อใช้ในการ บริหารกิจการของ กลุ่ม	- ให้การช่วยเหลือสนับสนุนความรู้ทางด้าน การเกษตรแก่ผู้นำกลุ่มอาชีพเกษตรกรกรรม และ สนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาอาชีพของ กลุ่มต่าง ๆ เพิ่มขึ้น
2.2. ปัญหาผลผลิต ทางการเกษตรตกต่ำ	- การขาดความรู้และ วางแผนการ เพาะปลูก - สถานที่รับซื้อและ รวบรวมผลผลิต ทางการเกษตรมีน้อย - การผลิต การขนส่ง และบรรจุหีบห่อ ไม่ได้มาตรฐาน	- การส่งเสริมความรู้ ในการวางแผนการ เพาะปลูก - มีสถานที่รับ แลกเปลี่ยน ซื้อขาย สินค้าทางการเกษตร ระดับตำบล - การให้ความรู้ ทางการผลิต การขนส่ง และการ บรรจุภัณฑ์ที่ได้ มาตรฐาน	- ประชาชนในหมู่บ้านและตำบลมีความรู้และ สามารถวางแผนการเพาะปลูก การผลิต การ ขนส่งและการบรรจุหีบห่อที่ได้มาตรฐาน - สามารถจัดสถานที่รับแลกเปลี่ยนซื้อขาย สินค้าทางการเกษตรขึ้นภายในตำบล
2.3 ปัญหาการทำ การเกษตรในฤดูแล้ง	- การขาดความรู้ด้าน เทคโนโลยีและ วิทยาการการเกษตร สมัยใหม่ - การจัดระบบ ชลประทานยังไม่ สมดุลต่อพื้นที่ทำ การเกษตร	- ต้องการความรู้ ทางด้านเทคโนโลยี และวิทยาการเกษตร สมัยใหม่เพื่อช่วยใน การเพิ่มผลผลิต - มีการจัดระบบชล ประทานในพื้นที่ทำ การเกษตรอย่าง	- ให้ความช่วยเหลือด้านความรู้ทางเทคโนโลยี และวิทยาการสมัยใหม่แก่ประชาชนเพื่อเพิ่ม ผลผลิตและใช้พัฒนาคุณภาพผลผลิต - มีการวางแผนจัดการระบบชลประทานใน พื้นที่ทำการเกษตรครอบคลุมทั่วถึงในทุก หมู่บ้าน

	-การผลิตส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านภูมิอากาศ	ทั่วถึง - ส่งเสริมการผลิตภาคเกษตรกรรมนอกฤดูการผลิต	
2.4 การประกอบอาชีพเสริม	- การส่งเสริมกลุ่มอาชีพเกษตรกรรมตามทฤษฎีใหม่ยังน้อย - การขาดความรู้และการส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร - ราษฎรขาดเงินทุนในการประกอบอาชีพเสริม	- ส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพตามทฤษฎีใหม่ - พัฒนาความรู้ในการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรให้มีความหลากหลายและตรงกับความต้องการของตลาด - สนับสนุนเงินทุนในการประกอบอาชีพเสริม	- มีกลุ่มอาชีพตามทฤษฎีใหม่เพิ่มมากขึ้น - ผลผลิตทางการเกษตรมีการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าให้มากขึ้นและเป็นที่ต้องการของตลาด - สนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาอาชีพเสริมเพิ่มมากขึ้น
3. ปัญหาด้านการบริหารจัดการน้ำ 3.1 แหล่งน้ำเพื่อการบริโภค	- ระบบประปาหมู่บ้านยังไม่เพียงพอและทั่วถึง - การพัฒนาระบบประปาหมู่บ้านให้สะอาดและสามารถบริโภคได้ยังไม่สามารถดำเนินการได้ในทุกระบบประปา - การมีภาชนะเก็บกักไม่เพียงพอในการบรรจุน้ำเพื่อการบริโภค	- ระบบประปาหมู่บ้านครอบคลุมทุกหมู่บ้าน - น้ำประปาสะอาดสามารถใช้ในการบริโภคได้ทุกระบบประปา - ภาชนะเก็บกักน้ำมีเพียงพอในการบรรจุน้ำเพื่อการบริโภค	- ประชาชนในเขตตำบลวังไผ่มีระบบประปาหมู่บ้านอย่างเพียงพอและครอบคลุมทั่วถึง - พัฒนาน้ำประปาหมู่บ้านให้สามารถใช้ในการบริโภคได้ - ภาชนะเก็บกักน้ำที่สร้างขึ้นเพียงพอต่อความต้องการใช้น้ำในการบริโภคของประชาชน

<p>3.2 แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การขุดสระเก็บกักน้ำยังไม่เพียงพอ - การขุดบ่อน้ำตื้นและบ่อบาดาลยังมีน้อย - การก่อสร้างฝายกักเก็บน้ำยังมีไม่เพียงพอ 	<ul style="list-style-type: none"> - การขุดสระเก็บกักน้ำ การขุดบ่อน้ำตื้นและบ่อบาดาล รวมทั้งการสร้างฝายกักกักน้ำมีเพิ่มมากขึ้น - พัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำที่สร้างขึ้น และแหล่งน้ำตามธรรมชาติให้มีคุณภาพดีเพียงพอ กับความต้องการของประชาชน 	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนทุกหมู่บ้านในตำบล จะมีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและเพื่อการเกษตรเพียงพอต่อทุกครัวเรือน - แหล่งเก็บกักน้ำตามธรรมชาติและได้รับการขุดลอกอย่างทั่วถึง - ภาชนะเก็บกักน้ำที่สร้างขึ้นจะเพียงพอ กับความต้องการของประชาชน
<p>3.3 แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การก่อสร้างคลองส่งน้ำและวางระบายน้ำไม่ทั่วถึง - แหล่งน้ำธรรมชาติคู คลอง ตื้นเขิน - ไม่มีแหล่งสำรองไว้ใช้ในฤดูแล้ง 	<ul style="list-style-type: none"> - แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรที่สร้างขึ้นเองและแหล่งน้ำตามธรรมชาติมีน้ำเพียงพอต่อการเกษตรกรรม 	<ul style="list-style-type: none"> - มีการก่อสร้างวางระบายน้ำเพิ่มขึ้น เพื่อการเกษตรที่เพียงพอทุกครัวเรือน - มีการขุดลอกคูคลองที่ตื้นเขิน เพื่อให้มีน้ำตามธรรมชาติช่วยในการเพาะปลูกได้มากขึ้น - จัดสร้างฝายและภาชนะเก็บกักน้ำเพื่อเป็นแหล่งน้ำสำรองไว้ใช้ในฤดูแล้ง
<p>4. ปัญหาด้านคุณภาพชีวิต</p> <p>4.1 ปัญหาด้านสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปัญหาการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน - ปัญหาด้านการกีฬาและนันทนาการ 	<ul style="list-style-type: none"> - การให้บริการข้อมูลข่าวสารของรัฐยังไม่ทั่วถึงและเพียงพอ - ประชาชนยังขาดความเข้าใจในการใช้ข้อมูลข่าวสาร - สนามกีฬามีไม่เพียงพอต่อความต้องการของชุมชน - อุปกรณ์กีฬายังไม่เพียงพอต่อความต้องการของเยาวชน 	<ul style="list-style-type: none"> - ราษฎรต้องการทราบข้อมูลข่าวสารของรัฐมากขึ้น - ประชาชนในตำบลมีความรู้ความเข้าใจในการใช้ข้อมูลข่าวสารมากขึ้น - มีการสร้างสนามกีฬาและจัดอุปกรณ์กีฬาให้เพียงพอต่อความต้องการของเด็กและเยาวชนในชุมชน 	<ul style="list-style-type: none"> - ราษฎรทราบข้อมูลข่าวสารของรัฐผ่านหอกระจายข่าวและเสียงตามสาย - ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจและสามารถใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น - ประชาชนและเยาวชนในหมู่บ้านมีสนามกีฬาในการออกกำลังกายและมีอุปกรณ์กีฬาเพียงพอ มีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรงยิ่งขึ้น - การแพร่ระบาดของยาเสพติดและโรคเอดส์ภายในหมู่บ้านและตำบลลดลง - ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติด

<p>- ปัญหาด้านยาเสพติดและโรคเอดส์</p>	<p>- การแพร่ระบาดของยาเสพติดและโรคเอดส์ในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น</p> <p>- การให้ความรู้และรณรงค์ในเรื่องยาเสพติดและโรคเอดส์ยังมีน้อยและไม่ต่อเนื่อง</p>	<p>- มีการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดและโรคเอดส์ภายในหมู่บ้านและตำบล</p> <p>- การรณรงค์ให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์และยาเสพติดเป็นไปอย่างต่อเนื่อง</p>	<p>และโรคเอดส์เพิ่มมากขึ้นและนำความรู้ขึ้นไปใช้ป้องกันตนเองได้</p>
<p>- ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน</p> <p>4.2 ปัญหาด้านสาธารณสุข</p> <p>- ปัญหาการคุ้มครองด้านการรักษาพยาบาล</p>	<p>- การไม่เคารพกฎจราจรและกฎหมายรัฐ</p> <p>- การว่างงานและความยากจนของประชาชน</p> <p>- การสงเคราะห์ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาพยาบาลยังไม่ทั่วถึงทุกกลุ่ม</p> <p>- การป้องกันโรคติดต่อต่าง ๆ ยังไม่ทั่วถึงและดีพอ</p> <p>- การประชาสัมพันธ์ด้านสุขภาพอนามัยยังมีน้อยและไม่ต่อเนื่อง</p>	<p>- ประชาชนเคารพในกฎระเบียบ กฎจราจรและกฎหมายอื่นของรัฐ</p> <p>- ประชาชนในหมู่บ้านมีงานทำและมีรายได้มากขึ้น</p> <p>- มีการสงเคราะห์เกี่ยวกับการรักษาพยาบาลทั่วถึงทุกกลุ่ม</p> <p>- ส่งเสริม/รณรงค์ป้องกันและให้ความรู้แก่ประชาชนในการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดต่อต่าง ๆ อย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง</p>	<p>- ประชาชนเคารพในกฎจราจรและกฎหมายอื่นของรัฐเพิ่มมากขึ้น</p> <p>- อัตราการว่างงานลดลง และประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น</p> <p>- ประชาชนในตำบลได้รับการสงเคราะห์เกี่ยวกับการรักษาพยาบาลเพิ่มมากขึ้น</p> <p>- ประชาชนในตำบลได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องการป้องกันและการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคน้อยลง</p>

<p>- ปัญหาการบริการสาธารณสุขในหมู่บ้านและตำบล</p> <p>4.3 ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</p> <p>- ปัญหาการระดับการศึกษาของประชาชนอยู่ในระดับต่ำ</p>	<p>- การให้บริการด้านสาธารณสุขยังไม่ครอบคลุมและทั่วถึง</p> <p>- สถานีอนามัยยังขาดความพร้อมและเครื่องมือเครื่องใช้ใน การรักษาพยาบาลที่ได้มาตรฐาน</p> <p>- การขาดความรู้และ การส่งเสริมให้เยาวชนศึกษาต่อ</p> <p>- การขาดแคลนทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อของนักเรียน</p> <p>- การส่งเสริมให้ประชาชนเรียนตามโครงการศึกษานอกโรงเรียนยังมีน้อย</p>	<p>- มีบริการบริการด้านสาธารณสุขอย่างครอบคลุมทั่วถึงและเพียงพอ</p> <p>- สนับสนุนเครื่องมือเครื่องใช้และอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ได้มาตรฐาน</p> <p>- ให้มีการจัดการศึกษาภาคบังคับแก่เด็กและผู้ด้อยโอกาสทั้งในและนอกระบบ</p> <p>- สนับสนุนเงินทุนการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์</p>	<p>- การให้บริการด้านสาธารณสุขในตำบลมีความพร้อมทั้งทางด้านเครื่องมือและสามารถให้บริการได้อย่างทั่วถึง</p> <p>- เยาวชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง</p> <p>- สามารถยกระดับสถานศึกษาภายในตำบลให้มีมาตรฐานเพื่อเป็นแรงจูงใจให้เยาวชนศึกษาต่อ</p>
<p>- ปัญหาการจัดกิจกรรมทางศาสนา และวัฒนธรรม</p>	<p>- การขาดการส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง</p> <p>- เยาวชนไม่ให้ความสำคัญในขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น</p>	<p>- จัดกิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรมในท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนและเยาวชนมีส่วนร่วมในกิจกรรม และสร้างจิตสำนึกให้เห็นความสำคัญของขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น</p>	<p>- สามารถอนุรักษ์กิจกรรมทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป</p>

<p>5. ปัญหาด้าน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม</p> <p>5.1 ประชาชนไม่ให้ความสำคัญในการ อนุรักษ์ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนส่วนใหญ่ขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - การขุดหน้าดินขายเพื่อนำไปถมที่และก่อสร้างถนน - การบุกรุกแผ้วถางที่สาธารณะประโยชน์เพื่อทำการเกษตร - การปล่อยน้ำเสียและขยะมูลฝอยลงในแม่น้ำลำคลอง 	<ul style="list-style-type: none"> - สร้างจิตสำนึกและให้ความรู้แก่ประชาชน/เยาวชนในหมู่บ้านได้ตระหนักและเข้าใจในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - รมรงค์การปลูกป่าทดแทนพื้นที่ป่าที่ถูกทำลายทั้งในบริเวณที่สาธารณะประโยชน์และเขตชุมชน - ปรับปรุงระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะ 	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนมีจิตสำนึกในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เหลื่ออยู่มากยิ่งขึ้น เป็นการลดการสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติได้อีกทางหนึ่ง
<p>6. ปัญหาด้านการบริหารจัดการ และการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในด้านการเมืองการปกครอง</p> <p>6.1 ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ทางการเมืองของตนเองและบทบาทหน้าที่ของสมาชิก เทศบาล</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนไม่สนใจเรื่องการเมือง สิทธิหน้าที่ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้องเท่าที่ควร - ประชาชนส่วนมากไม่เข้าร่วมกิจกรรมและร่วมตรวจสอบการทำงานของเทศบาลตำบล 	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาสัมพันธ์สร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนถึงการมีส่วนร่วมทางการเมือง ตามสิทธิ หน้าที่ของประชาชนและจัดกิจกรรมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมกับเทศบาลตำบลมากขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนมีความสนใจทางการเมืองมากขึ้นและเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองรวมทั้งกิจกรรมอื่น ๆ ที่ เทศบาลจัดขึ้นและร่วมตรวจสอบการทำงานของ เทศบาล มากยิ่งขึ้น - การพัฒนาในด้านการบริหารจัดการและการปฏิบัติหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สามารถตอบสนองต่อความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีสมัยใหม่ และตอบสนองความ

<p>6.2 การพัฒนา บุคลากร เจ้าหน้าที่ และการบริหารงาน ภายในเทศบาลตำบล</p>	<p>- บุคลากรและ เจ้าหน้าที่ของ เทศบาลไม่เพียงพอ ในการดำเนินงาน ตามอำนาจหน้าที่ และภารกิจถ่ายโอน ที่ได้รับมอบหมาย</p> <p>- บุคลากรและ เจ้าหน้าที่ควรได้รับ การฝึกอบรม พัฒนา ขีดความสามารถใน การบริหารจัดการ</p>	<p>- บรรจุกุคลากรให้ เพียงพอต่อปริมาณ งาน และจัดการ ฝึกอบรมให้ความรู้ แก่บุคลากรและ เจ้าหน้าที่เพื่อพัฒนา ขีดความสามารถใน การปฏิบัติงาน</p>	<p>ต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>
---	--	---	---

เทศบาลตำบลเวียงพางคำร่วมกับคณะกรรมการพัฒนาตำบล ได้ดำเนินการจัดทำประชาคมเพื่อจัดทำแผนบูรณาการชุมชนระดับตำบล ที่ประชุมมีความเห็นร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาโดยใช้หลัก SWOT analysis และจัดลำดับความสำคัญของปัญหา มีเกณฑ์ที่จะใช้สำหรับการจัดลำดับความสำคัญ ปริมาณปัญหา ขนาดของกลุ่มคนที่ได้รับประโยชน์ ความร้ายแรงและความเร่งด่วน สามารถสรุปประเด็นปัญหาและความต้องการของประชาชน ซึ่งประกอบด้วย จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และข้อจำกัด ของแต่ละด้านของการพัฒนา ได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนา

ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลเวียงพางคำ เทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์ศักยภาพคือ เทคนิค SWOT Analysis

ปัจจัยภายใน

จุดแข็ง (Strengths) หมายถึง ชีตความสามารถหรือทรัพยากรที่มีอยู่ภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งสามารถนำมาจัดการเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ ภารกิจ และจุดมุ่งหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

จุดอ่อน (Weakness) หมายถึง ความผิดพลาดหรือข้อด้อยในท้องถิ่นซึ่งมีผลทำให้ไม่บรรลุตามแนวทางการพัฒนาที่ วางไว้

ปัจจัยภายนอก

โอกาส (Opportunities) หมายถึง สถานการณ์และสิ่งแวดล้อมภายนอกที่มีลักษณะเกื้อกูลหรือสนับสนุนต่อแนวทางการพัฒนา

อุปสรรค (Threat) หมายถึง สถานการณ์และสิ่งแวดล้อมภายนอกท้องถิ่นที่มีลักษณะส่งผลให้เกิดความเสียหาย หรือมีผลด้านลบต่อการพัฒนา

1. ปัจจัยภายใน - การวิเคราะห์จุดแข็ง

ข้อ	จุดแข็ง
1	ทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์เหมาะแก่การเป็นจุดศูนย์กลางเชื่อมโยงการคมนาคมการค้า การท่องเที่ยว การลงทุน การศึกษา และวัฒนธรรมอนุภาคลุ่มน้ำโขงตอนบน (GMS)
2	มีทุนทางสังคมและวัฒนธรรมที่หลากหลายทางชาติพันธุ์ ได้แก่ ประวัติศาสตร์การตั้งถิ่นฐาน ประเพณี ภาษา ศิลปกรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น
3	มีการรวมกลุ่มโดยมีโครงสร้างกลุ่มในลักษณะเครือข่ายหลายกลุ่ม
4	ประชาชนมีทัศนคติในการตัดสินใจดำเนินโครงการต่างๆ ผ่านประชาคมหมู่บ้าน ตำบล และตัดสินใจแก้ไขปัญหาในรูปแบบกรรมการมากขึ้น
5	มีการรวมกลุ่มในรูปแบบเครือข่าย ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และความสงบเรียบร้อยภายใน โดยความร่วมมือระหว่างหมู่บ้านและเทศบาลตำบลเวียงพางคำ
6	ประชากรส่วนใหญ่มีความสามัคคีในการจัดกิจกรรมด้านประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น
7	มีหอกระจายข่าวประจำทุกหมู่บ้าน มีศักยภาพด้านสื่อสารข้อมูลข่าวสาร
8	มีระบบแผนที่ภาษีรองรับการจัดเก็บรายได้ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นสูงขึ้น และนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนอื่นๆ
9	มีความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นหลายด้านซึ่งสามารถใช้ประโยชน์ในการพัฒนาอาชีพ และสร้างรายได้ของประชาชน
10	มีพื้นที่เหมาะสมกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ข้อ	จุดแข็ง
11	โครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปการ มีความครอบคลุมทั่วถึงเกือบเต็มพื้นที่
12	มีโครงข่ายคมนาคมที่เชื่อมต่อเข้าถึงทุกหมู่บ้าน เชื่อมโยงสู่แหล่งการค้าชายแดนสะดวก
13	มีเส้นทางคมนาคมสายหลักสายพลโยธินผ่านกลางตำบลจากจังหวัดเชียงรายผ่านกลางตำบลถึงด่านพรมแดนแม่สาย และถนนตัดเข้าสู่อำเภอเชียงแสน เชียงของตามแนวประตูการค้าชายแดนสากล 3 แห่ง(แม่สาย เชียงแสน เชียงของ)
14	บุคลากรส่วนใหญ่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถประสานความร่วมมือกับชุมชนได้สะดวก
15	ผู้นำท้องถิ่น (กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน) มีบทบาทในการเข้ามามีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับเทศบาลตำบล
16	ผู้บริหารท้องถิ่นมีวิสัยทัศน์ และยึดถือแนวทางบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลเป็นสำคัญ
17	เทศบาลตำบลเวียงพางคำเหมาะสมต่อการเป็นพื้นที่เชื่อมโยงการบูรณาการความร่วมมือในการบริหารจัดการและพัฒนาจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใกล้เคียง และหน่วยงานราชการซึ่งมีที่ทำการตั้งอยู่ในเขตพื้นที่
18	เทศบาลตำบลเวียงพางคำมีขีดความสามารถในด้านการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน โดยสามารถบริหารจัดการแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนในกรณีเร่งด่วน มากกว่าร้อยละ 80 เมื่อเทียบกับปีงบประมาณ 2550
19	ทรัพยากรป่าไม้มีความอุดมสมบูรณ์ และมีการรักษาต้นน้ำ เนื่องจากอยู่ในพื้นที่โครงการดอยสูง
20	มีความสามารถในการจัดการศึกษาหลักสูตรปฐมวัยก่อนวัยเรียน มีโรงเรียนขยายโอกาสและศูนย์การเรียนรู้ชุมชนในพื้นที่รองรับการศึกษาของเด็กเยาวชนอย่างสะดวก
21	เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพเพื่อการแข่งขัน เช่น ชา กาแฟ ลิ้นจี่
22	มีการใช้เทศบัญญัติเรื่องการติดตั้งบ่อดักไขมัน และรณรงค์เพื่อรองรับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม นำเน่าเสีย ลดปัญหาสิ่งแวดล้อมในอนาคต

- การวิเคราะห์จุดอ่อน

ข้อ	จุดอ่อน
1	การรวมกลุ่มองค์กรชุมชน องค์กรอาชีพในพื้นที่ ขาดความเข้มแข็ง คณะกรรมการกลุ่มขาดการบริหารจัดการกลุ่มที่ดี
2	มีความหลากหลายทางด้านเชื้อชาติพันธุ์ และมีประชากรแฝงไม่มีสัญชาติ ยากต่อการ ควบคุม ดูแล มีผลต่อความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น และอาจก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างเชื้อชาติพันธุ์
3	ประชากรแฝงที่กำลังได้รับสัญชาติไทย ไม่ได้ได้รับการศึกษาภาคบังคับที่เหมาะสม ขาดความรู้ด้านวิชาชีพ ขาดความเข้าใจและจิตสำนึกในการพัฒนาตนเอง ครอบครัว และชุมชน ขาดการได้รับสิทธิหลักประกันสุขภาพ ทำให้เกิดความน้อยเนื้อต่ำใจ ส่งผลต่อความร่วมมือในการพัฒนาชุมชนและสังคม
4	การจัดเก็บข้อมูล จปฐ.และข้อมูลพื้นฐานอื่นๆ ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ และขาดความถูกต้อง
5	ประชาชนในพื้นที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ที่ดินทำกิน
6	ประชาชนในพื้นที่ไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง
7	ขาดระบบการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ ขาดการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงและอำเภออื่น และขาดกิจกรรมการท่องเที่ยวในช่วง Green Season

ข้อ	จุดแข็ง
8	วัยแรงงานขาดคุณภาพ ทักษะ ความชำนาญ และมีฝีมือแรงงานที่ตลาดแรงงานต้องการ จึงไม่สามารถพัฒนาอาชีพและสร้างรายได้
9	ขาดความรู้ ทักษะในการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร และขาดการสร้างเอกลักษณ์ผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และติดตลาด
10	ศูนย์เทคโนโลยีทางการเกษตรตำบลเข้ามามีบทบาทน้อยในการพัฒนาการเกษตรในพื้นที่
11	ขาดการจัดทำและวางระบบผังเมือง
12	แหล่งน้ำธรรมชาติแห้งในฤดูแล้ง ปริมาณน้ำไม่เพียงพอต่อการเกษตร และไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำใช้
13	ความไม่สมดุลระหว่างบุคลากรบางส่วนราชการในสังกัด กับปริมาณงานและภารกิจของ เทศบาลตำบลเวียงพางคำทำให้ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและคุณภาพงานไม่เป็นไปตามเป้าหมายหรือลดลง
14	ประชาชนมีปัญหาด้านสุขภาพจากพฤติกรรมเสี่ยง เช่น การดื่มสุรา สูบบุหรี่ ยาเสพติด ขาดการออกกำลังกาย การบริโภคอาหารไม่ถูกหลักโภชนาการ เพศสัมพันธ์อันก่อให้เกิดโรค AIDS ปัญหาความเครียดและสุขภาพจิต และเป็นพื้นที่เสี่ยง-เสี่ยงสูงในการระบาดของโรค ไข้เลือดออก และโรคติดต่ออื่นๆ เนื่องจากปัจจัยของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมชนบทเป็นสังคมเมือง และมีการเคลื่อนไหวของประชากร
15	เกิดปัญหาดินถล่ม ไฟป่าในพื้นที่หมู่บ้านที่ราบสูงเป็นประจำทุกปี
16	จำนวนครวเรือนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ.(23,000 บาทต่อปี) จำนวน 354 ครวเรือน คิดเป็นร้อยละ 39.7 ของจำนวนครวเรือนทั้งหมด และขาดเงินออมในครวเรือน
17	ผู้เสียภาษีในพื้นที่บางราย ขาดจิตสำนึกในหน้าที่เสียภาษีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
18	ประชาชน ร้านค้า โรงงานอุตสาหกรรมบางแห่งขาดจิตสำนึกในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม และขาดการติดตั้งบ่อดักไขมัน ทำให้เกิดมลพิษด้านน้ำเน่าเสีย
19	ขาดบุคลากรที่มีทักษะความเชี่ยวชาญทางวิชาการในการจัดการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
20	ขาดจิตสำนึกในการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลของครวเรือน สร้างความสกปรกให้ครวเรือนและบริเวณที่สาธารณะ

2. ปัจจัยภายนอก

- การวิเคราะห์โอกาส

ข้อ	โอกาส
1	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 หมวด 5 ส่วนที่ 3 แนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน มาตรา 77 (3) รัฐต้องกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชน หมวด 14 การปกครองส่วนท้องถิ่น มาตรา 272 รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่ และมาตรา 274 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหลาย ขอมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหาร การจัดบริการสาธารณะที่มีความหลากหลาย การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศเป็น ส่วนรวม

ข้อ	โอกาส
2	พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 มาตรา 16 (4) กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามแผนการกระจายอำนาจ 6 ด้าน ทำให้เทศบาลตำบลมีโอกาสได้รับการจัดสรรทั้งงบประมาณ การฝึกอบรมความรู้ ศักยภาพของเจ้าหน้าที่ และมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุม ดูแล ป้องกันและแก้ไขเพิ่มมากขึ้น ทำให้สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาความเร่งด่วน ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น
3	พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 ที่สร้างความตื่นตัว และสร้างแรงขับเคลื่อนกระบวนการเข้ามามีส่วนร่วมภาคประชาชนและภาคบุคลากรผู้ปฏิบัติงานตั้งแต่การร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ และร่วมปฏิบัติ โดยกำหนดให้เป็นกลไกในการประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
4	นโยบายรัฐ ที่เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ แบบผสมผสาน เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนและเศรษฐกิจในครัวเรือนของประชาชน กระตุ้นให้ชุมชนพึ่งตนเอง
5	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 – 2554) ปรับเปลี่ยนบริบทการพัฒนาและ ทิศทางการปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงโลกาภิวัตน์ โดยการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา “ความรอบรู้” รอบคอบ สอดคล้องกับวิถีชีวิตสังคมไทย และเสริมสร้างศีลธรรมและสำนึกใน “คุณธรรม” จริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่และดำเนินชีวิต
6	การพัฒนาแผนที่ภูมิที่เชื่อมโยงระบบ GIS ทำให้ในอนาคตไม่เพียงแต่พัฒนาการจัดเก็บภานี้เท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงการพัฒนากระบวนการจัดทำผังเมือง และการจัดทำข้อมูลอื่นๆ เพื่อการวางแผนพัฒนาที่ถูกต้อง ชัดเจน นำมาใช้งานพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
7	กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น มีนโยบายที่จะเปิดโอกาสให้มีการส่งตัวบุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เข้ารับการอบรม สัมมนา และพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่องตลอดปี โดยมีหลายหลักสูตรที่เป็นประโยชน์ต่อทุกตำแหน่ง
8	โครงการสนับสนุนการพัฒนาเชิงพื้นที่รองรับเขตเศรษฐกิจชายแดนจังหวัดเชียงราย ได้แก่ การก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำสายแห่งที่ 2 พร้อมด่านศุลกากร อำเภอแม่สาย ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาหลายด้านตามมา เช่น โครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค เศรษฐกิจและสังคม
9	มีศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวในตลาดเฉพาะ (Niche Market) เช่น การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรมและธรรมชาติ การท่องเที่ยว Home Stay (หมู่บ้านพาทิม) และการท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาเรียนรู้ ซึ่งจังหวัดเชียงรายมีนโยบายมุ่งฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่และเชื่อมโยงกิจกรรมท่องเที่ยวต่อเนื่องระหว่างท้องถิ่น อำเภอ และจังหวัด
10	มีการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในภาครัฐ เน้นประสิทธิภาพ ประหยัด เป็นธรรม โปร่งใส เปิดโอกาสให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมคิด ตัดสินใจ และร่วมรับผลประโยชน์
11	โครงการผันน้ำ 2 ระบบ ของกรมทรัพยากรน้ำ คือระบบผันน้ำภายในประเทศ และผันน้ำนอกประเทศ(สหภาพพม่า) ซึ่งคลองส่งผ่าน 3 อำเภอ จังหวัดเชียงราย คือ อำเภอเมือง อำเภอแม่จัน อำเภอแม่สาย เพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้ง

ข้อ	โอกาส
12	พื้นฐานที่ดีของความร่วมมือของผู้นำชุมชน (กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน) ประชาคมหมู่บ้าน ตำบล และกลุ่มองค์กรชุมชนในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นในระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา สามารถพัฒนาความร่วมมือเข้าสู่กระบวนการมีส่วนร่วมสูงขึ้น ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาในด้านอื่นๆ ตามมาในอนาคตโดยสะดวก
13	การพัฒนาเขตอำเภอแม่สาย เป็นหนึ่งในศูนย์กลางการพัฒนาการท่องเที่ยวและการค้าชายแดน ไทย พม่า ลาว จีน โดยมีเป้าหมายในการดำเนินการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมท้องถิ่น ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจชายแดน ครอบคลุมไปถึงทั่วจังหวัดเชียงราย
14	นโยบายรัฐที่เน้นการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยการพัฒนาให้มีความรู้คู่คุณธรรม ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวนโยบายด้านการพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการของ เทศบาลตำบลเวียงพางคำ ที่มุ่งจัดระบบการศึกษาทั้งในและนอกระบบ เพื่อสนับสนุนให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจควบคู่การรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม และสนับสนุนกิจกรรมศาสนาของประชาชนทุกศาสนา ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายรัฐที่ให้โอกาสแก่สังคมได้สร้างการเรียนรู้ และสามารถพึ่งตนเองได้ มีศักยภาพ ความสามารถในการแข่งขัน และมีคุณธรรม คู่สังคมฐานความรู้
15	นโยบายกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยยึดหลักการบริหารจัดการกิจการบ้านเมืองที่ดี มีทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน และยอมรับในปัญหาและแนวทางปฏิบัติร่วมกัน โดยมุ่งการมีส่วนร่วมของท้องถิ่น
16	การขอรับการสนับสนุนงบประมาณกรณีโครงการเร่งด่วนและโครงการเกื้อหนุนศักยภาพมีหลายช่องทาง ได้แก่ จังหวัด กรมที่สังกัด และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

- การวิเคราะห์อุปสรรค

ข้อ	อุปสรรค
1	ตำบลเวียงพางคำ ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่เสี่ยงต่อการระบาดของยาเสพติด และเป็นเส้นทางยุทธศาสตร์การขนส่งยาเสพติด และสิ่งผิดกฎหมายอื่นๆ จากภายนอกประเทศเข้าสู่ประเทศไทย ผ่านอำเภอแม่สาย และตำบลเวียงพางคำ
2	ปัญหาด้านความมั่นคงตามแนวชายแดน แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง การขอลี้ภัย และผู้ร้ายที่แฝงเข้ามาในคราบน้ำักท่องเที่ยว รวมทั้งนโยบายและสถานการณ์ของประเทศเพื่อนบ้านไม่แน่นอน จึงมีความเสี่ยงด้านความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ทำให้ครัวเรือนเกิดความไม่ปลอดภัย เสี่ยงต่อภัยคุกคาม รวมทั้งความไม่มั่นคงในที่อยู่อาศัย
3	ตำบลเวียงพางคำเป็นพื้นที่พัฒนาการค้าและการท่องเที่ยวชายแดน ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขายและรับจ้าง ทำให้มีเรื่องของธุรกิจและผลประโยชน์ทางการค้าเข้ามาเป็นปัจจัยเปลี่ยนแปลงทัศนคติของประชาชนให้เกิดความเห็นแก่ตัว และมุ่งในทางการใช้ชีวิตแบบทุนนิยมมากกว่าความพอเพียง
4	แรงงานต่างด้าว แข้งอาชีพแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากค่าตอบแทนถูกกว่าแรงงานไทย และประชาชนในพื้นที่อพยพย้ายถิ่นหางานในพื้นที่อื่นๆ ประชาชนพื้นเดิมจึงไม่ได้อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ มีผลต่อความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น

ข้อ	อุปสรรค
5	ตำบลเวียงพางคำ มีหมู่บ้านบางส่วน อยู่ในเขตความรับผิดชอบ 2 เขต คือ เขต เทศบาลตำบลเวียงพางคำ และเขต เทศบาลตำบลแม่สาย ซึ่งทำให้ประชาชนหมู่บ้านเดียวกันแต่มีทะเบียนบ้านคนละเขตเกิดทัศนคติต่อการพัฒนาที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะเรื่องการได้รับการสนับสนุนงบประมาณที่ไม่เท่ากัน ทำให้เกิดความแตกแยก ขาดความสามัคคี และในขณะเดียวกันเมื่อมีการจัดกิจกรรมพร้อมกันทั้ง 2 เขต มีผลทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมน้อย เนื่องจากมีคณะกรรมการชุดเดียวกัน
6	เกิดขยะในครัวเรือน ร้านค้า ร้านอาหาร และโรงงานอุตสาหกรรมที่มีปริมาณเพิ่มขึ้นทุกวัน ทำให้ไม่สามารถจัดการขยะมูลฝอยได้ทันต่อการก่อให้เกิดขยะ จึงเกิดปัญหามลพิษจากขยะขึ้น เนื่องจากการพัฒนาการค้าการท่องเที่ยวที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจชายแดน
7	ความต้องการของประชาชนบางโครงการ กิจกรรม มีแนวทางปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับระเบียบ กฎหมาย เมื่อเทศบาลตำบลเวียงพางคำ ยุติการดำเนินการ หรือชะลอการดำเนินการเพื่อตรวจสอบความถูกต้องประชาชนที่ไม่เข้าใจในเรื่องอำนาจหน้าที่ของเทศบาล จึงเกิดความไม่พึงพอใจในการดำเนินงาน มีผลต่อความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น
8	ราคาพืชผลทางการเกษตรตกต่ำ ขาดตลาดรองรับ และขาดการรับประกันทางราคาพืชผลทางการเกษตรจากภาครัฐ ทำให้พืชผลทางการผลิตไม่สามารถระบายได้ นำเสียบ

ส่วนที่ 4

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

4.1 วิสัยทัศน์ (Vision)

“องค์กรที่เป็นเลิศมุ่งให้บริการ สุจริตธรรมาภิบาลคู่ตำบล”

4.2 พันธกิจของการพัฒนาเทศบาลตำบลเวียงพางคำ (Mission)

1. พัฒนาการจัดการศึกษา การกีฬา สาธารณสุข และสังคมเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี ชุมชนเข้มแข็งสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน
2. ส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปะ ประเพณี วัฒนธรรม ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในชุมชนและเขตชายแดน
4. เสริมสร้างศักยภาพความเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยว และส่งเสริมให้ประชาชนมีฐานเศรษฐกิจที่มั่นคงอย่างยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
5. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปการ สาธารณูปโภคให้ได้มาตรฐาน และครอบคลุมพื้นที่เพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองในอนาคต
6. พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยความร่วมมือของทุกภาคส่วน
7. พัฒนาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อการบริหารตำบลแบบบูรณาการ

4.3 จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา ของเทศบาลตำบลเวียงพางคำ (Goals)

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเวียงพางคำ ที่จะดำเนินการในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานี้ ได้กำหนดให้สอดคล้องกับพันธกิจ หรือภารกิจหลัก มี 20 จุดมุ่งหมาย ดังนี้

1. ประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่ดี ได้รับบริการด้านการสาธารณสุข โดยทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ
2. ชุมชนมีความเข้มแข็ง ประชาชนได้รับสวัสดิการสังคมอย่างทั่วถึง มีคุณภาพชีวิตที่ดีถ้วนหน้า
3. เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ มีแหล่งความรู้ที่ทันสมัยและรู้จักใช้เทคโนโลยีอย่างถูกต้อง
4. ศิลปะ ศาสนา ประเพณีวัฒนธรรมอันดีงาม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ดำรงอยู่สืบทอดตลอดไป
5. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เกิดความสงบเรียบร้อยภายในชุมชน
6. การคมนาคมขนส่ง มีความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัยทันสมัย ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการทั่วถึง และครอบคลุมทุกพื้นที่ และได้มาตรฐาน
7. บ้านเมืองน่าอยู่และสวยงามเป็นระเบียบ และมีผังเมืองที่ดีเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาเมือง
8. ประชาชนมีงานทำ มีอาชีพ และมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ
9. สร้างความเข้มแข็งให้ภาคการเกษตรแบบครบวงจรตามแนวเกษตรทฤษฎีใหม่

10. ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีและดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
11. สินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน มีมูลค่าเพิ่มขึ้น เป็นที่ต้องการของตลาด
12. มีแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามและเป็นที่ยึดใจของนักท่องเที่ยว ส่งผลให้รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น
13. ประชาชนและหน่วยงานต่าง ๆ มีความเข้าใจอันดีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเกิดการมีส่วนร่วมในการบริหารและการพัฒนาท้องถิ่นจากทุกภาคส่วน
14. การบริหารด้านการเงิน – การคลัง และการจัดเก็บรายได้ของเทศบาล มีประสิทธิภาพ
15. ประชาชนได้รับบริการที่ดี สะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ
16. บุคลากรของเทศบาลปฏิบัติงานบนพื้นฐานการมีคุณธรรมจริยธรรมและหลักธรรมาภิบาล
17. ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยของประชาชนเพิ่มมากขึ้น
18. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับการดูแล รักษาอย่างยั่งยืน
19. ประชาชนมีจิตสำนึกดีในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
20. บ้านเมืองน่าอยู่ปราศจากมลภาวะ และสิ่งปฏิกูล ตลอดจนมีภูมิทัศน์ที่สวยงาม

4.4 ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา (Strategy)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาคมนาคมและสังคม

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมงานสาธารณสุขและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
2. ส่งเสริมการจัดการศึกษาทั้งระบบเชิงบูรณาการ
3. ส่งเสริมศิลปะ ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวันสำคัญของชาติ
4. ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ
5. ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์
6. ส่งเสริมการสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การรักษาความมั่นคงและความสงบ

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
2. ส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเชิงรุก
3. ส่งเสริมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมอาชีพ พัฒนากลุ่มอาชีพ และการแก้ไขปัญหาความยากจน
2. ส่งเสริมการเกษตรแบบครบวงจรตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
4. ส่งเสริมการท่องเที่ยวและบริการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาระบบการจราจร การจัดทำผังเมือง และการคมนาคมขนส่ง

2. พัฒนาระบบไฟฟ้าสาธารณะ และ โทรคมนาคม
3. พัฒนาระบบการระบายน้ำ
4. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค และการเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมดูแล ฟื้นฟู และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. ส่งเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และระบบการบำบัดน้ำเสีย
3. ส่งเสริมการปรับปรุงภูมิทัศน์ สภาพแวดล้อม และความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในชุมชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 ยุทธศาสตร์การเมือง การปกครอง และการบริหารจัดการที่ดี

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมธรรมาภิบาลเพื่อการบริหารจัดการภาครัฐที่ดี
2. ส่งเสริมการสร้างสำนึกประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมของประชาชน
3. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์สื่อและการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร
4. ส่งเสริมการเพิ่มขีดสมรรถนะของบุคลากรและพัฒนาศักยภาพขององค์กรเพื่อการบริหารที่ดี

4.5 นโยบายการพัฒนาของผู้บริหารท้องถิ่น

1. นโยบายการพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร

มีนโยบายมุ่งเน้นที่จะพัฒนา เพื่อเพิ่มศักยภาพในการปรับปรุงระบบการให้บริการประชาชน จัดระบบการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว ถูกต้อง และเป็นธรรม เพื่อให้บริการประชาชนในเรื่องต่าง ๆ (ONE STOP SERVICE) พัฒนาศูนย์บริการ และสถานที่ปฏิบัติงานให้ทันสมัยรองรับการ ภายโอนกรกิจจากภาครัฐ ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และเข้าใจในกิจการของท้องถิ่น ให้ประชาชนเป็น ศูนย์กลางในการพัฒนา มีส่วนรวมในกิจการขององค์กรตลอดจนเสริมสร้างวัฒนธรรมในการทำงานให้แกบุคลากรท้องถิ่นให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด มุ่งเน้นให้องค์กรแห่งธรรมาภิบาลในการให้บริการประชาชน โดยมีแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

1.1) ส่งเสริมด้านการเมือง การปกครอง ตามระบอบประชาธิปไตย โดยมุ่งเน้นให้ประชาชนเขามีส่วนรวมในกิจกรรมต่าง ๆ ของเทศบาล สร้างจิตสำนึกให้ชุมชนปกครองตนเองภายใต้หลักธรรมาภิบาล (GOOD GOVERNANCE) หรือยึดหลักหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี กล่าวคือ ยึดคุณลักษณะสำคัญของกลไกการบริหารจัดการที่ดี 6 ประการ ได้แก่ **หลักความรับผิดชอบ** โดยตระหนักถึงสิทธิหน้าที่การมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจในปัญหาของท้องถิ่น มีความกล้าหาญที่จะรับผิดชอบผลจากการกระทำ **หลักคุณธรรม** คือยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม ยึดหลักซื่อสัตย์สุจริต ขยัน อดทน มีระเบียบวินัย **หลักการมีส่วนร่วม** โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และร่วมตัดสินใจในการพัฒนาท้องถิ่น **หลักความคุ้มค่า** โดยบริหารจัดการทรัพยากรที่มีจำกัดให้มีประสิทธิภาพสูงสุด และสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน **หลักความโปร่งใส** คือ เปิด เผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ให้ประชาชนเขาถึงได้สะดวกและมีส่วนรวมตรวจสอบความถูกต้องในการดำเนินงาน **หลักนิติธรรม** โดยตรากฎหมาย กฎข้อบังคับต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม

1.2) พัฒนาและปรับปรุงการให้บริการแก่ประชาชนผู้มาติดต่อราชการ จัดให้มีการบริการประชาชนแบบเบ็ดเสร็จ ณ จุดบริการเดียว การลดขั้นตอนในการทำงาน การจัดหาวัสดุครุภัณฑ์ที่จำเป็น เพื่อให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.3) ส่งเสริมและสร้างขวัญกำลังใจ ความสามัคคีให้เกิดขึ้นกับบุคลากรภายในองค์กร ทั้งฝ่ายการเมือง ฝ่ายประจำ โดยบริหารงานบนพื้นฐานของความถูกต้อง ยุติธรรมและความโปร่งใส โดยยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณของข้าราชการและนักการเมือง รวมทั้งพัฒนาคุณภาพและศักยภาพของบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถ มีจิตสำนึกต่อการปฏิบัติหน้าที่ และการให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็วและถูกต้อง ตามระเบียบขั้นตอนและกฎหมาย

1.4) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดเวทีประชาคมในทุกระดับ เพื่อให้ประชาชนเขามี ส่วนรวมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบในกระบวนการของการพัฒนา และพร้อมที่จะได้รับการตรวจสอบจากประชาชนและสังคม โดยรวม เพื่อป้องกันปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบ

1.5) ส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของเทศบาล กิจกรรมที่เทศบาลได้จัดทำ ขึ้น โดยจัดตั้งศูนย์ประชาสัมพันธ์ตามชุมชน พัฒนาระบบขอมูลข่าวสารให้มีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นแรงจูงใจให้ ประชาชนเขามีส่วนรวม และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ

3. นโยบายการพัฒนาด้านสังคม

เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง เกิดการมีส่วนร่วมในชุมชนทุกระดับ พร้อมเสริมสร้างสวัสดิการที่ดีและกิจกรรมการสังคมสงเคราะห์ การส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส โดยมีแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

2.1) ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนาระบบการจัดสวัสดิการสังคม การสังคมสงเคราะห์แก่ประชาชนอย่างเสมอภาค และเท่าเทียมกัน เพื่อให้ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม เด็ก สตรี ผู้พิการ คนชรา ได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างทั่วถึง

2.2) ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานเกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน การควบคุมและระวังโรคติดต่อ จัดตั้งศูนย์บริการสาธารณสุขแบบครบวงจร มีสถานที่ออกกำลังกายที่พักผ่อน สวนสาธารณะ มีอาหารบริโภคที่ปลอดภัย โดยดำเนินการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานร่วมกับอาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐานชุมชน (อสม.) สถานีอนามัย บ้านผาหมี และโรงพยาบาลแมสสาย ,การจัดหน่วยสุขภาพตรวจเยี่ยมชุมชน, การจัดชุดรับส่งผู้ป่วยอุบัติเหตุฉุกเฉินการจัดตั้งหน่วยกู้ชีพ,การจัดหน่วยกู้ภัย “หนึ่งตำบล หนึ่งทีมกู้ภัย”

2.3) พัฒนาปรับปรุงระบบการกำจัดขยะมูลฝอย โดยเน้นให้ประชาชนเขามีส่วนรวมในการดำเนินการอย่างเป็นระบบ รวมถึงบริหารจัดการบ่อกำจัดขยะรวมของอำเภอแมสสาย ร่วมกับเทศบาลตำบลแมสสาย และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ การสร้างจิตสำนึกในการรักษาความสะอาดเรียบร้อยของ บ้านเมือง การจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน รองรับการขยายตัวของเมืองแมสสาย เมืองท่องเที่ยวตามแนวชายแดน

2.4) การส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานในรูปแบบ “ประชาคมเทศบาล”

3. นโยบายการพัฒนาดานการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ

มีนโยบายมุ่งเน้นที่จะจัดระบบการศึกษาในระดับอนุบาล เด็กก่อนวัยเรียนและพัฒนาการศึกษาทั้งในและนอกระบบ สนับสนุนให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจในวัฒนธรรม และจารีตประเพณีอันดีงามเสริมสร้าง

จิตสำนึก และความรับผิดชอบในการปฏิบัติตนต่อสังคม ภายใต้ความหลากหลายทางวัฒนธรรมตลอดจนฟื้นฟูและรักษาเอกลักษณ์ของท้องถิ่น โดยการสนับสนุน กิจกรรมทางศาสนาของประชาชนทุกศาสนา ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถด้านกีฬาแก่เยาวชนในชุมชนอย่างทั่วถึง พร้อมให้เยาวชนและผู้สนใจได้รับการฝึกฝน เพื่อพัฒนาทักษะทางด้านกีฬาอย่างมีระบบนำไปสู่การพัฒนาที่ถูกต้อง ปรับปรุงศูนย์เยาวชนตำบลให้เกิดความหลากหลายในกิจกรรม ต่างๆ เช่น ดนตรีสากล ดนตรีพื้นบ้าน ศูนย์เทคโนโลยีและสารสนเทศ กิจกรรมนันทนาการที่ทั่วถึงมอบให้แก่ประชาชน เน้นกระบวนการมีส่วนร่วม การเรียนรู้ร่วมกันของชุมชน โดยมีแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

3.1) ส่งเสริมสนับสนุนและยกระดับการศึกษาของเด็ก เยาวชน ประชาชนทั่วไป ทั้งในและนอกระบบโรงเรียนตามอำนาจขอบเขตที่กฎหมายกำหนด เตรียมความพร้อมด้านบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน และพัฒนาระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจัดเป็น โรงเรียนเทศบาล ระดับอนุบาล การส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน โดยใช้ระบบคุณธรรมและวิถีชีวิตของชุมชนเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงความร่วมมือของสถาบันครอบครัว สถาบันทางศาสนา สถาบันทางการศึกษา และสถาบันทางสังคม พร้อมทั้งพัฒนาคุณภาพการศึกษาระบบเครือข่ายของท้องถิ่น

3.2) สนับสนุนการศึกษาอบรมของประชาชน การส่งเสริมพัฒนาเด็กเยาวชนได้รับโอกาสในการศึกษาต่อในระดับสูงแล้วนำความรู้ความสามารถกลับมาพัฒนาท้องถิ่น การจัดตั้งศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสาร งานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

3.3) ส่งเสริมและสนับสนุนศูนย์บูรณาการวัฒนธรรมไทยสายใยชุมชน สถาบันทางศาสนา ให้เป็นแหล่งเรียนรู้และสืบคน เพื่อสืบทอดวัฒนธรรมของท้องถิ่นอย่างยั่งยืน การสร้างองค์ความรู้ สืบคน ปราชญ์ชาวบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้ชุมชนต่าง ๆ ได้เขามีส่วนร่วมในการถ่ายทอดความรู้ภูมิปัญญาพื้นบ้านแก่เด็กและเยาวชน การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีงาม

3.4) ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาและนันทนาการต่าง ๆ จัดตั้งศูนย์เยาวชนเทศบาลตำบลเวียงพางคำ เป็นแหล่งเรียนรู้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เสริมสร้างประสบการณ์ในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ การจัดตั้งชมรมกีฬาและนันทนาการ จัดหาและบำรุงรักษาอุปกรณ์กีฬา สถานที่ออกกำลังกายและพักผ่อนหย่อนใจชุมชน

4. นโยบายการพัฒนาจัดการระเบียบชุมชน สังคม และรักษาความสงบเรียบร้อย

มีนโยบายมุ่งเน้นที่จะให้บริการประชาชนทุกระดับ และให้ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน และการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยเน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยประสานความร่วมมือทุกภาคส่วนในลักษณะเครือข่ายความร่วมมือในการปฏิบัติงานให้เกิดความผาสุกและเกิดความมั่นคงในชีวิตทรัพย์สิน โดยมีแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

4.1) พัฒนาระบบรักษาความสงบเรียบร้อยแกชุมชน พัฒนาศักยภาพเครือข่ายอาสาสมัคร อปพร. ชรบ., ตำรวจชุมชน, ทหารกองหนุน-กองกำลังประชาชน ประสานความร่วมมือชมรมกำนัน-ผู้ใหญ่บ้านดูแลการรักษาความสงบเรียบร้อยของหมู่บ้าน ชุมชน

4.2) การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ปัญหาอาชญากรรมโดยเน้นชุมชนมีส่วนร่วม การจัดตั้งศูนย์ประสานงานการรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเมืองชายแดน รวมไปถึงปฏิบัติหน้าที่กับศูนย์ อปพร. ในแต่ละหมู่บ้าน การจัดตั้งสายตรวจรวมระหว่าง อปพร. กับอาสาสมัครตำรวจชุมชน ,การประสานงานระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นข้างเคียง

4.3) การจัดหาให้มีเครื่องมือเครื่องใช้ในการดับเพลิง การป้องกันรักษาความสงบเรียบร้อยให้มีมาตรฐานครบถ้วน ส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้แกราษฎร สร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชน และการประกอบธุรกิจของนักลงทุนในเมืองชายแดนมากยิ่งขึ้น

4.4) การจัดทำระบบข้อมูลชุมชน ในการสำรวจสภาพพื้นที่ การอยู่อาศัยของประชาชนในแต่ละหมู่บ้าน ชุมชน เพื่อจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย แผนการรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชน และการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการเพื่อเอาชนะยาเสพติดอย่างจริงจัง

5. นโยบายการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การส่งเสริมการลงทุนการพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว

มีนโยบายมุ่งเน้นที่จะส่งเสริมการพัฒนาเสริมสร้างเศรษฐกิจพื้นฐานครัวเรือนและชุมชน เพื่อสร้างความมั่นคงด้านการประกอบอาชีพ และยกระดับรายได้ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน โดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง ปรับปรุงและพัฒนาสินค้าในภาคเกษตรและอุตสาหกรรม เพิ่มศักยภาพเกษตรกรและการผลิตให้ได้คุณภาพมาตรฐาน ปรับปรุงศักยภาพการจัดเก็บรายได้ และเร่งพัฒนาเพิ่มศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในท้องถิ่นอย่างครบวงจร โดยมีแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

5.1) พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้มีความสมดุล สอดคล้องแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

5.2) ส่งเสริมสนับสนุนการประกอบอาชีพและสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าและบริการ เพื่อยกระดับรายได้สนับสนุนกิจกรรมของกลุ่มอาชีพต่าง ๆ มุ่งกระจายรายได้สู่ประชาชนอย่างทั่วถึง โดยมุ่งหวังให้ประชาชนในท้องถิ่นมีงานทำตลอดฤดูกาล

5.3) พัฒนาระบบการในการผลิตและพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ รวมทั้งพัฒนาแหล่งการตลาดเพื่อรองรับการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ เพิ่มศักยภาพเกษตรกรในการเพิ่มผลผลิตสนับสนุนสินค้าภาคเกษตรและอุตสาหกรรมควบคู่กับพัฒนาเมืองในอายุ และปลอดภัย เพื่อสร้างความมั่นใจแก่นักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการด้านบริการ และดำเนินการพัฒนาปรับปรุงปัจจัยพื้นฐาน เพื่อรองรับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจทุกด้านอย่างมีระบบ

5.4) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเมืองชายแดนให้มีศักยภาพสอดคล้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่น สร้างงานเสริมรายได้เพิ่มขึ้นให้กับประชาชนและชุมชน

6. นโยบายการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

มีนโยบายมุ่งเน้นที่จะพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอย่างมีระบบเร่งรัดพัฒนาด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการและบริการสาธารณะทุกด้านให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน สนองต่อการพัฒนาศักยภาพและสภาพแวดล้อมทางกายภาพของเมือง อันจะเป็นส่วนสำคัญในการเพิ่มความสะดวกในการดำรงชีวิต การคมนาคม สัญจรไปมาและการประกอบอาชีพของประชาชน โดยมีแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

6.1) เร่งพัฒนาเครือข่ายระบบโครงสร้างพื้นฐานของหมู่บ้านและ เชื่อมโยงกับทุกตำบลให้มีความสะดวกสบาย ปลอดภัย ทั้งด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้ได้คุณภาพ มีมาตรฐานรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจและเมืองชายแดน

6.2) การพัฒนาระบบผังเมือง การควบคุมอาคาร ระบบการจราจร ถนนเลี้ยงเมือง ถนนสายหลัก สะพาน ท่อระบายน้ำ ระบบประปา การบำรุงรักษาสิ่งสาธารณูปโภค สาธารณูปการและสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ พร้อมปรับปรุงภูมิทัศน์ของหมู่บ้าน ชุมชนให้ครบทุกพื้นที่

7. นโยบายการพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มีนโยบายมุ่งเน้นที่จะเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชน ในการปรับปรุงบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมกับสภาพ

พื้นที่เปราะบางไปยังขึ้น ใ้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน ครอบคลุมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาบานเมืองไ้หนายูนาอาศั้ มีทรัพยากรธรรมชาติที่พอเพียง เหมาะสมต่อการนำมาใช้ประโยชน์ ภายใต้การรักษาความสมดุลของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

- 7.1) การเสริมสร้างจิตสำนึกและตระหนักในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 7.2) การป้องกันการทำลาย การบำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 7.3) พัฒนาสิ่งแวดล้อมโดยการบริหารจัดการ กิจกรรมการสนับสนุนระบบกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่ง

ปฏิภูล

- 7.4) รมรณรงค์การขุดลอกวัชพืช คลองที่ส่งน้ำใช้ในการเกษตร ขุดลอกลำเหมืองเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำ

ท่วม

7.5) ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และเพื่อการเกษตร ปรับปรุงพัฒนาพื้นที่ เพื่อการอนุรักษ์ให้เกิดการใช้ที่ดินอย่างมีระบบ สร้างความเข้าใจและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ การอนุรักษ์แหล่งเรียนรู้โบราณสถาน ป่าไม้ ภายใต้จิตสำนึก และรับผิดชอบในสิ่งแวดล้อม โดยทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย					
			ปี 54-58	ปี 54	ปี 55	ปี 56	ปี 57	ปี 58
1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ครอบคลุมทั่วถึงทุกหมู่บ้าน	1. ร้อยละของจำนวนหมู่บ้านที่มีการคมนาคมสะดวก ได้มาตรฐานและระบบสาธารณูปโภค ครอบคลุมทั่วถึง	1. หมู่บ้านที่มีการคมนาคม สะดวกได้มาตรฐาน และการสาธารณูปโภค ครอบคลุมทั่วถึงมีประมาณร้อยละ 60 ของหมู่บ้านทั้งหมด	100%	50%	60%	70%	85%	100%
2. สามารถยกระดับรายได้ของประชาชนจากการประกอบอาชีพเพิ่มมากขึ้น	1. ร้อยละของครัวเรือนที่มีรายได้มากกว่ารายจ่าย 2. ร้อยละของประชากรในวัยทำงาน (15-60 ปี) ที่ว่างงาน	1. ครัวเรือนที่มีรายได้มากกว่ารายจ่ายมี ร้อยละ 70 ของครัวเรือนทั้งหมด 2. ประชากรในวัยทำงาน ว่างงาน ประมาณร้อยละ 15 ของประชากรในวัยทำงานทั้งหมด	100%	70%	80%	85%	90%	100%
3. แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และเพื่อการเกษตรมีพอเพียง	1. ร้อยละของครัวเรือนที่ขาดแคลนน้ำการอุปโภค บริโภคและเพื่อการเกษตร	1. ครัวเรือนที่ขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค น้ำเพื่อการเกษตร ประมาณร้อยละ 40 ของจำนวนครัวเรือนที่มีอยู่ในตำบลวังไผ่	0%	20%	15%	10%	5%	0%

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย					
			ปี 54-58	ปี 54	ปี 55	ปี 56	ปี 57	ปี 58
4. พัฒนาด้านคุณภาพชีวิตของคนในตำบลให้ดีขึ้น	1. ร้อยละของประชาชนที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ทั้งในด้านการศึกษา การสาธารณสุข ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เป็นต้น	1. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีในทุกๆ ด้านประกอบกัน มีประมาณร้อยละ 60 ของประชนทั้งหมด	100%	70%	80%	85%	90%	100%
5. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน	1. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา	1.แหล่งท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวภายในตำบลที่ยังไม่ได้รับการพัฒนามีอยู่ประมาณ 3 แห่ง	3 แห่ง	1แห่ง	1แห่ง	1แห่ง	-	-
	2.จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในตำบล	2.จำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวภายในตำบลมีประมาณ 500 คน/ปี	5,000 คน	500	800	1,000	1,200	1,500
	3. ร้อยละของทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลาย	3.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ถูกทำลายมีประมาณร้อยละ 30 ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ในตำบล	0%	20%	15%	10%	5%	0%
6. พัฒนาระบบการบริหารจัดการและการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ	1. ร้อยละของจำนวนประชาชนที่มาใช้บริการจาก เทศบาล	1.จำนวนประชาชนที่มาใช้บริการจากเทศบาลมีความพึงพอใจในการให้บริการประมาณร้อยละ 70 ของประชาชนที่มาใช้บริการทั้งหมด	100%	70%	75%	85%	90%	100%
	2. ร้อยละของผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ	2.ผลการดำเนินงานของ เทศบาลที่มีประสิทธิภาพคิดเป็นร้อยละ 70 จากผลการดำเนินงานทั้งหมด	100%	75%	80%	90%	95%	100%

บทที่ 6

การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล

6.1 แนวทางการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น ซึ่งจำเป็นต้องกำหนดแนวทางการพัฒนาให้แผนพัฒนาท้องถิ่นตอบสนองต่อปัญหา ความต้องการ และศักยภาพของท้องถิ่น รวมทั้งมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาในระดับจังหวัดอำเภอและท้องถิ่น ตลอดจนทั้งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติ และนโยบายของรัฐบาล ดังนั้น การนำแผนพัฒนาไปสู่การปฏิบัติ จึงสามารถแบ่งเป็น 4 แนวทางดำเนินการดังนี้

1) องค์กรบริหารส่วนตำบลแม่ข่าย ดำเนินการเองโดยการแปลงแนวทาง หรือกลยุทธ์ไปสู่แผนงาน และโครงการในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น 3 ปี แล้วองค์กรบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ดำเนินการปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของแผนงานโครงการ

2) การสนับสนุนให้หน่วยงานอื่น หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัดเป็นผู้ดำเนินงานในกรณีที่องค์กรบริหารส่วนตำบลไม่มีความพร้อมในการดำเนินงาน หรือมีหน่วยงานอื่นมีความพร้อมในการดำเนินงานมากกว่า

3) ให้ความร่วมมือกับหน่วยงาน หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการดำเนินงานในกรณีที่ปฏิบัติงานจะต้องเกี่ยวข้องกับหน่วยงาน โดยดำเนินงานในรูปแบบหุ้นส่วนสหการหรือคณะทำงาน/คณะกรรมการ

4) การประสานหน่วยงานหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้จัดสรรงบประมาณ และการดำเนินการตามแผนงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแนวทางที่กำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์การ พัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบลโดยผ่านคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นอำเภอ

6.1.1 หน่วยงานรับผิดชอบในการประสานนำแผนไปสู่การปฏิบัติ

งานแผนและงบประมาณ สำนักปลัดเทศบาล

6.1.2 หน่วยงานดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. สภาเทศบาลตำบลเวียงพางคำ
2. สำนักงานปลัดเทศบาล
3. กองคลัง
4. กองช่าง
5. กองการศึกษา

6.2 องค์กรรับผิดชอบในการติดตามและประเมินผล

ซึ่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 กำหนดให้มีคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งคณะกรรมการฯ อาจแต่งตั้งคณะกรรมการ

หรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร ซึ่งควรแสดงไว้ในเอกสารแผนพัฒนาเพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจนและต่อเนื่อง (คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แนนบายเอกสาร)

6.3 การกำหนดวิธีการติดตามและประเมินผล

เป็นการแสดงถึงวิธีการติดตามและประเมินผลตามยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา โดยการกำหนดรูปแบบที่จะใช้ในการติดตามและประเมินผล เพื่อตรวจสอบว่าได้ดำเนินการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การปฏิบัติตามเป้าหมายภายใต้ระยะเวลาที่กำหนดไว้หรือไม่ และบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่

1. ลักษณะทั่วไปของระบบติดตามและประเมินผล

ระบบติดตามและประเมินผลแผนการพัฒนาระบบราชการส่วนท้องถิ่น หรือในปัจจุบันเรียกว่า "แผนยุทธศาสตร์" จะสามารถติดตามแผนการปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ที่ได้กำหนดไว้ได้โดยจะปรากฏในรูปแบบของรายงานในทุกช่วงของแผนยุทธศาสตร์ โดยข้อมูลที่ได้จะถูกส่งไปยัง "หน่วยติดตามและประเมินผล" หรือ M&E Unit (Monitoring And Evaluation Unit) ซึ่งได้แก่ "องค์การบริหารส่วนจังหวัด" ที่จะเป็นศูนย์กลางในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการติดตามและจากการประเมินผล รวมตลอดจนเป็นศูนย์กลางในการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมของจังหวัดนอกจากนี้ยังทำหน้าที่เป็น "ระบบสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า" (Early Warning System) ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแผนยุทธศาสตร์ที่ดีหรือไม่อย่างไร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้เพียงใด การดำเนินการตามแผนที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไร เพื่อประโยชน์ต่อการปรับปรุงให้ผล

บรรลุผลได้ในทุกช่วงของแผนต่อไปในอนาคต

2. องค์ประกอบของระบบการติดตามและประเมินผล

ระบบของการติดตามและประเมินผลแผนการพัฒนาระบบราชการส่วนท้องถิ่นครั้งนี้ ประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 3 ส่วนหลัก คือ ส่วนของปัจจัยนำเข้า (Input) ส่วนของกระบวนการติดตาม (Process) และส่วนของการประเมินผลผลลัพธ์ (Output, Goal) ซึ่งสามารถอธิบายรายละเอียดได้ ดังนี้

2.1 ส่วนปัจจัยนำเข้า (Input) คือ ปัจจัยที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้อง "มี" เพื่อนำเข้าสู่ระบบติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาระบบราชการส่วนท้องถิ่น อันได้แก่ แผนยุทธศาสตร์ ผู้ประเมิน ผู้ถูกประเมินและเครื่องมือในการประเมิน ฯลฯ ซึ่งแผนยุทธศาสตร์ของท้องถิ่นที่มีอยู่แล้วจะถูกส่งเข้าสู่องค์กรบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเป็น หน่วยติดตามและประเมินผล (M&E UNIT) เพื่อเป็นการรวบรวมฐานข้อมูลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งจังหวัดไว้โดยบทบาทของ M&E UNIT ต่อปัจจัยนำเข้าก็คือ การเป็นผู้วิเคราะห์แผนยุทธศาสตร์ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยตนเองครั้งนี้ ได้แก่ แบบรายงานแบบที่ 1 แบบช่วยกำกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการทบทวนว่าการจัดทำแผนได้ใช้กระบวนการครบทุกขั้นตอนหรืออย่างไร

2.2 ส่วนของกระบวนการติดตาม (Process) คือ ช่วงของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ของท้องถิ่น ทั้งในระดับองค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งได้กำหนดเป็นการติดตามรายไตรมาส คือ ไตรมาสที่ 1 (ตุลาคม - ธันวาคม) ไตรมาสที่ 2 (มกราคม - มีนาคม) ไตรมาสที่ 3 (เมษายน - มิถุนายน) และไตรมาสที่ 4 (กรกฎาคม - กันยายน) ในแต่ละปี โดยการติดตามดังกล่าว เป็นการติดตามผลขั้นกลาง (IR หรือ Intermediate Result) ของแผนยุทธศาสตร์ว่าเป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์ของท้องถิ่นที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ ในรูปแบบ

ของการรายงานเข้าสู่ส่วนกลาง โดยมีองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นหน่วยในการประสานแผนท้องถิ่นในระดับจังหวัด ซึ่งในการติดตามในขั้นตอนนี้เป็นช่วงที่ทำให้ทราบว่า แผนยุทธศาสตร์ที่ได้กำหนดไว้ดีหรือไม่สามารถวัดได้จริงหรือไม่ นอกจากนี้ การติดตามในทุกช่วงของแผนยังสามารถเป็น "สัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า" (Early Warning System) ว่าแผนยุทธศาสตร์ที่ได้กำหนดไว้สามารถไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้หรือไม่

เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถระดมความคิดในการปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินงานที่จะสามารถนำไปสู่การบรรลุแผนที่กำหนดไว้ได้ ซึ่งการรวบรวมข้อมูลในรูปแบบรายงานสู่ M&E UNIT หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้ โดยการติดตามครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามผลการดำเนินงานได้แก่ แบบรายงานที่ 2 แบบติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภายใต้แผนพัฒนาสามปี

2.2 ส่วนของการประเมินผลลัพธ์ (Output, Goal) เป็นการติดตามผลช่วงสุดท้ายหรืออาจถูกเรียกว่า "การประเมินแผนยุทธศาสตร์" ซึ่งจะได้อธิบายให้เห็นว่าเมื่อสิ้นสุดการดำเนินงานของแผนยุทธศาสตร์ที่ผ่านมาในแต่ละปี ผลที่เกิดขึ้นเป็นไปตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ รวมทั้งจัดทำรายงานผลการติดตามแผนยุทธศาสตร์ไปสู่ M&E UNIT ระดับจังหวัด เพื่อเป็นหน่วยในการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับบุคลากรหน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้องได้ และเป็นฐานในการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของท้องถิ่นในแผนต่อไปในอนาคต โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลลัพธ์ ได้แก่ แบบรายงานแบบที่ 3/1 แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ โดยมีเนื้อหาที่สำคัญในการประเมินได้แก่ ความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม (ผลจากแบบรายงานแบบที่ 3/2) ความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อการดำเนินงานในแต่ละยุทธศาสตร์ และการเปลี่ยนแปลงของชุมชนตามตัวชี้วัดที่เลือก (ผลจากแบบรายงานแบบที่ 3/3)

6.4 การกำหนดช่วงเวลาในการติดตามและประเมินผล

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น กำหนดหัวข้อมห้วงระยะเวลาในการติดตามและประเมินผล โดยคำนึงถึงความเหมาะสม ทั้งนี้ควรกำหนดหัวข้อมห้วงระยะเวลาในการติดตามระหว่างการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และประเมินผลการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเมื่อดำเนินการแล้วเสร็จในแต่ละปีควรจะมีการติดตามการนำแผนยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง แล้วรายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นนำเสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการท้องถิ่น และประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

ประกาศเทศบาลตำบลเวียงพางคำ

เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ.๒๕๕๔ – ๒๕๕๘)

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๔ แห่งระเบียบของกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นประกาศใช้แผนพัฒนาและนำไปปฏิบัติ รวมทั้งแจ้งสภาท้องถิ่น คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ องค์การบริหารส่วนจังหวัด อำเภอ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และประกาศให้ประชาชนในท้องถิ่นรับทราบโดยทั่วกัน ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประกาศใช้ และปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

เทศบาลตำบลเวียงพางคำได้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ.๒๕๕๔ – ๕๘ ตามขั้นตอนและวิธีการตามระเบียบดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว โดยได้รับการพิจารณาให้ความเห็นชอบจากคณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลเวียงพางคำแล้ว เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ ดังนั้น จึงประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ.๒๕๕๔ – ๒๕๕๘) ให้ประชาชนรับทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓

(ลงชื่อ)

(นายศิวฤทธิ์ กวางทอง)

นายกเทศมนตรีตำบลเวียงพางคำ